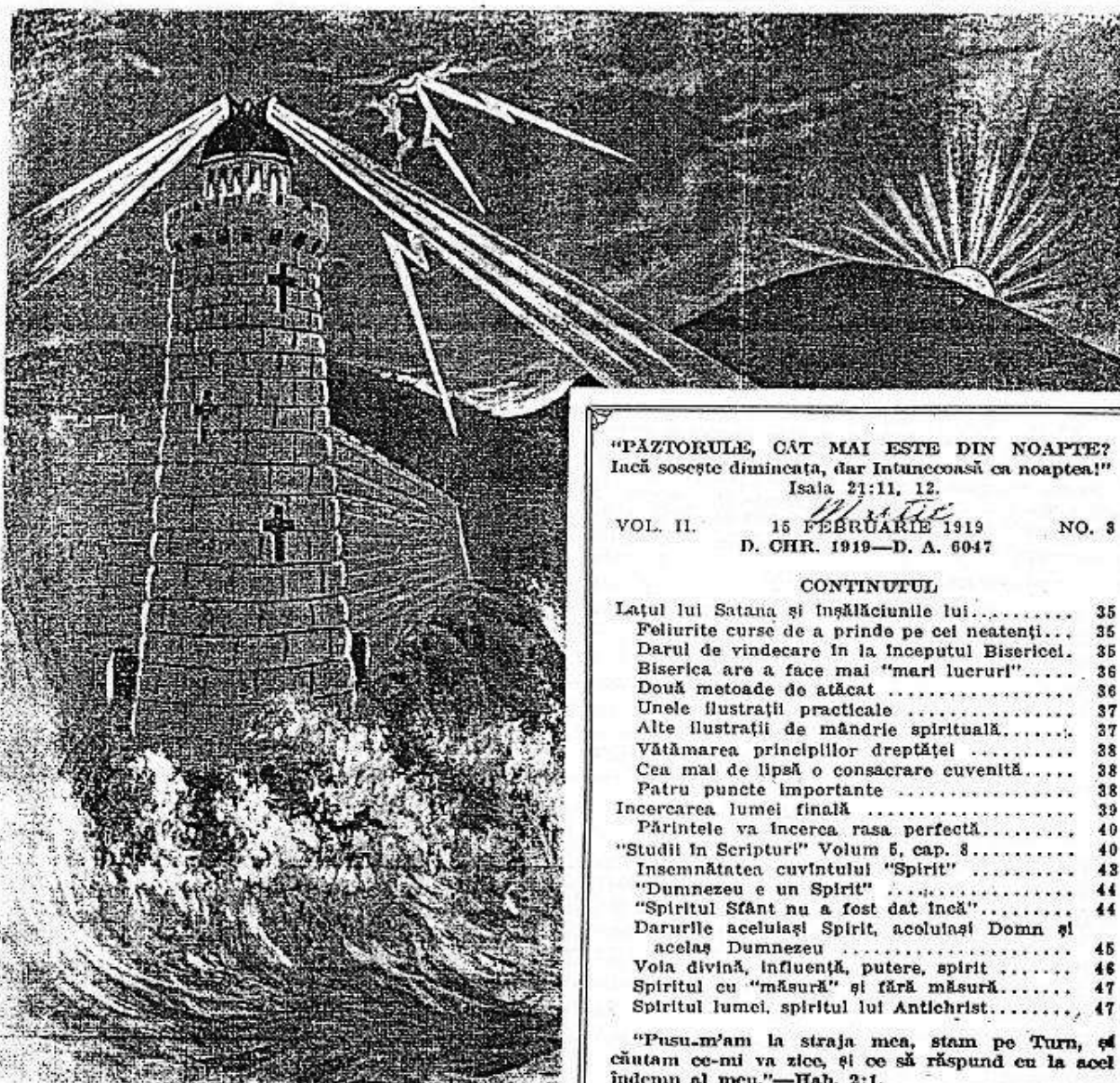

VEGHETORUL DIMINETEI

și
Anunțarea Împărăției Lui Christos

"PAZTORULE, CÂT MAI ESTE DIN NOAPTE?
Iacă sosește dimineața, dar întunecoasă ca noaptea!"
Isala 21:11, 12.

VOL. II. 15 FEBRUARIE 1919 NO. 3
D. CHR. 1919—D. A. 6047

CONȚINUTUL

Lațul lui Satana și înșălăciunile lui.....	35
Feliurite curse de a prinde pe cei neatenți...	35
Darul de vindecare în la începutul Bisericii.	35
Biserica are a face mai "mari lucruri".....	36
Două metode de atăcat	36
Unele ilustrații practice	37
Alte ilustrații de mândrie spirituală.....	37
Vătămarea principiilor dreptății	38
Cea mai de lipsă o consacrare cuvenită.....	38
Patru puncte importante	38
Încercarea lumii finală	39
Părintele va încerca rasa perfectă.....	40
"Studii în Scripturi" Volum 5, cap. 8.....	40
Însemnătatea cuvântului "Spirit"	43
"Dumnezeu e un Spirit"	44
"Spiritul Sfânt nu a fost dat încă".....	44
Darurile aceluiasi Spirit, aceluiasi Domn și acelasi Dumnezeu	45
Vola divină, influență, putere, spirit	46
Spiritul cu "măsură" și fără măsură.....	47
Spiritul lumii, spiritul lui Antichrist.....	47

"Pusu-m'am la straja mea, stam pe Turn, și
cântam ce-ni va zice, și ce să răspund eu la acel
îndemnul al meu."—Hab. 2:1.

Pe pământ strimtorare a neamurilor cu nedumerire; mugind murea (masele de popoare năvălitoare, ne-
călmăite) de zguduirea valurilor; așa că oamenii sufletul își vor da de frica celor ce vor să vie peste pământ
(societăți); căci puterile cerurilor (eclesiale, religioase) vor fi zguduite... astfel voi când veți vedea neco-
sten, ridicăți capetele și bucurați-vă că s'a aproplat răs-cumpărarea voastră.—Mareu 13:20. Luca 21:25,31.

ACEST JURNAL SI MISTIUNEA LUI

ACEST Jurnal e unul din primii ziaruri de instruire în învățarea Scripturii sau "Extinderea Seminariei Scripturii." El e cu toată căldura devotată la Misiunea Asocierii Studentii Biblicii și Magnificarea Cunoștinței Scripturii. El nu numai că este un mijloc de ajutor unuia Studentii Biblicii (neconsiderat sectele în care ei aparțin) să adună la studiile Scripturii Divine, dar și e deosebit de util să deslușească puncturile și subiectele până aci dificil de înțeles și confuze, privind calitatea învățării de Bibliologie Scripturii.

Acest Jurnal stă firmă pentru asigurarea singurului fundament al Speranței Creștinului, acum fiind așa general respins.—Rescumpărarea prin sângele prețios al "Cuvântului Christos Iesus, care s'a dat însuși pe sine o Rescumpărare (un preț corespunzător, un înlocuitor pentru toți." (1 Petru 1:19. 1 Tim. 2:6.) Clădind în sus pe acest fundament (un preț corespunzător, un înlocuitor pentru toți." (1 Petru 1:19. 2 Petru 1:5-11) Ale Cuvântului Dumnezeu. Mai departe misiunea lui e să "Facă pe toți să vultă să cunoască taina Misteriului care... a fost ascuns în Dumnezeu... cu intenția că înțelepciunea lui Dumnezeu să nu fie cunoscută de oameni după cum sunt acum descoperite. "Făcându-se cunoscut taina voinței Sale, potrivit gășirii Sale cu cale pe care nu dinainte și-a pus-o în gând. Pentru întocmirea împlinirii timpurilor covenite, să-și adune toate în Christos, cele din cer și cele de pe pământ; într'insul."—Efes. 3:6-9, 10. 1:8-10.

Acest Jurnal stă liber de toate părțile, sectele și crezurile omenești, pe când l să sârguește să aducă din ce în ce mai mult fie care articulare și învățare la deplină subiecțiune la voia lui Dumnezeu în Christos, cum e expresată în Scripturi. El e astfel liber să declare cu îndrăzneală ori ce Dumnezeu și Domnul a vorbit cu înțelepciunea divină permisă nouă să înțelegem. Libertatea lui nu e dogmatică dar confidențială pentru că noi știm ce și unde afirmăm, bazându-ne cu neîndoie credință pe promisiunile sigure ale lui Dumnezeu. El e ținut ca și o încredere a fi întrebuit numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvântului Său, pentru clădirea poporului Său în cunoștință și abilitate spirituale. Și noi nu numai invităm pe cetitorii noștri, dar îi îndemnăm să examineze toate învățăturile lui cu Cuvântul Divin infalibil care referențe sunt continual făcute să ușureze aceste cercări.

PE NOI SCRIPTURA CLAR NE INVĂȚĂ

Că Biserica e "Templul Viului Dumnezeu"—mai ales "Măiestria Sa," că construcția ei a fost în progres de-a lungul Virstei Evangheliei—de când Christos a devenit Rescumpărătorul lumii și Aleasa Peatră Unghiulară la Templul Său, prin care, când e sărșit, binecuvântarea lui Dumnezeu va veni "la toate popoarele," și el vor afla intrarea la El.—1 Cor. 3:16, 17. Efes. 2:20-22. 1 Moise 28:14.—Gal. 3:29.

Că în vremea de acum pilirea, formarea și lustruirea credincioșilor consacrați, în Ispășirea lui Christos pentru păcat, progresează; și când ultima a acestor "pietre vii," "alese și prețioase," vor fi făcuți gata, atunci marele Măestru le va aduce laolaltă în învierea Dintăi; și Templul va fi umplut cu gloria Sa, și va fi locul de întâlnire între Dumnezeu și oameni dealungul Mileniului.—Apocalipsul 15:5-8.

Că fundamentul Speranței, pentru Biserică și Lume, zace în faptul că "Isus Christos, prin harul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om." "O Rescumpărare pentru toți."—Ebrei 2:9. Ioan 1:9. 1 Tim. 2:5-6.

Că Speranța Bisericii e aceea că ea să fie ca Domnul ei, "veșea așa precum El este," fi "părtași de matura divină," și împărășitor la gloria Lui ca împreună-moștenitorii Lui.—1 Ioan 3:2. Ioan 17:24. Rom. 8:17. 2 Petru 1:4.

Că Speranța pentru lume zace în binecuvântările cunoștinței și ocaziunii care să fie aduse la toți de împărășia lui Christos Milenială—Restaurarea a toate ce au fost pierdute în Adam, la toți voitorii și ascultătorii, în mănurile gloriificatei Rescumpărător și gloriificate Sa, Biserică—pe când toți nesupușii și stricații împreună cu toți făcătorii de rele pentru etern distruși.—Fapte 3:19-23.

"VEGHETORUL DIMINETEI"

Jurnal Religios publicat lunar de
Studentii Biblicii Asociați Români
Subt supravegherea unui Comitet Editorial.

"MORNING WATCHMAN"

A Religious Journal, published monthly by
The Roumanian Associated Bible Students
Under teh supervision of an Editorial Committee.

Abonamentul pe an (Inainte).....\$1.00
Un Exemplar10c
Adresa: 1361 Helen Ave., Detroit, Mich.

SPRE OBSERVAȚIE.

Toți acei cari primesc acest Jurnal, fără să-l fi abonat, să știe că cine-va dintre cunoștinții ori prietenii lor l-a abonat pentru ei, și le va merge lunar până la datul indicat pe adresă.

ATENȚIUNE.

Abonenții sunt rugați să observe pe adresă datul când timpul lor expirază. De exemplu: Când pe adresă stă 15 Iulie 1919, însemnează că în 15 Iulie 1919 timpul lor abonat expirază, și sunt rugați să ne înștiințeze numai decât dacă voesc continuarea trimiterii lui.

O SUGESTIE (PROPUNERE)

Unii dintre cetitorii noștri primind ei înșiși un ajutor binefăcător din coloanele acestui jurnal, și dorind că alții să fie ajutați la fel

il abonează pentru prietenii și cunoștinții lor.

Noi considerăm acesta faptă de potrivită. Nu numai pentru că ei astfel servesc cauza și interesul Adevărului, dar pentru că omul în starea lui prezentă este de dispoziție totdeauna a trage înapoi, și de multe ori dela lucruri spre beneficiul său, și lucruri valoroase. Dar fiind odată dus să guste ceea ce potrivește gustul său, el nu mai trebuie ajutat—să tînde singur după ele.

"Ori cine va fi dat un păhar de apă (Adevăr) în numele meu, adevăr zic vouă, nu va pierde plata sa."—Marcu 9:41; Evrei 6:10.

EXEMPLARE GRATIS.

Acei cari au cunoștinții cari să interesează cu Scriptura sunt îndemnați, dacă binevoiesc. să ni trimită adresele lor și noi le vom trimite numere gratis de probă pentru cetire. Numărul adreselor, fie multe, sau puține, vor fi apreciate.

Veghetorul Diminetei

—si—
Anuntarea Imparatiei lui Christos

VOL. II

15 MARTIE 1919

NO. 3

LATIUL SI AMAGIREA SATANEI

"De sigur El te va scapa de lațul pasărarului."—Psalm 91:3.

PRIN Scriptură Satana e descris ca un mare pasărar punind laț pentru picioarele celor atenți; și în acest lucru el are o mulțime de conlucrători ființe spirituale nevăzute, toți mișcați spre un scop comun, adecă de a împiedeca pe poporul Domnului de a-și face sigură chemarea și alegerea lor. Aceste ființe cu îndemn rău sunt adversari referate în Scripturi ca "Diavoli," "Spirite necurate," "spirite rele," "spirite minci-noase," "spirite amăgitoare," "ingeri păcătoși," (5 Moisi 32:17; Matei 8:28; 12:45; Marcu 1:23; 2 Petru 2:4.) Acestea cuprind sau posed ființele omenești, întrebuițând limbile și vocile acestor persoane nefericite spre a grăi minciunile lor amăgitoare. (Matei 4:24; Luca 8:2.) Satana adese ori e repetat a fi "prințul" sau călăuzătorul lor. Scriptura mai departe declară că el e autorul acestor multe doctrine false aflate, și dovedește că de credem și de învățăm aceste doctrini sau învățături false poporul Domnului poate fi fără cunoștință urmând acești Demoni. Singurul fact să fie destulă pricină pentru care poporul Domnului să vegheze contra unei astfel de împărțire.—Mateiu 6:24; Efeseni 2:2; Timotei 4:1; Apocalips 16:14.

Singura cale reușitoare de a putea învinge spiritele rele e de a fi armat cu adevărul în toate punctele învățătorei. (Efeseni 6:11-13.) Scriptura mai departe învață clar că aceste spirite rele să apropie de mintea omenească întrebuițând rămnire, poftă, propuneri iscusite tocmită în limbajul Scriptural, ba chiar adese ori citează chiar și versuri scripturale, pretinzând mare milă, multă iubire și simpatie, și reprezentându-se a fi reprezentantul Domnului. (2 Corinteni 11:13-15.) Câte odată această veste e vorbită în ureche, așa de altă persoană nu o poate auzi. Altă dată sunt date prin deosebite impresiuni (întipăriri) și propuneri asupra minții, fie de-a dreptul sau prin altă persoană.

DEOSEBITE CURSE DE A AMAGI PE CEI NEARMAȚI.

Un pasărar reușitor trebuie să-și ție ascuns (secret) lațul său; așa și Satana ascunde amăgirea sub o mască (obrazar) de milă. Noi ne amintim de reportul său cum a încercat să amăgiască pe Domnul nostru prin propunere în mințea lui Isus unele Scripturi la acelaș timp dându-i

deslușire falsă din acest text. Pe când Isus a fost așa complet armat cu Adevărul încât ușor a putut deosebi argumenturile amăgitoare, și așa i-a fost cu puțință să răspundă cu alt text care a desgolit deslușirea falsă propusă de Satana.

Pentru cei neincunostințați și curioși Satana și asociații săi întrebuițează lucruri mai crude de a amăgi prin șgomoturi, batere mesei, necromanție, fermecătorie, spiritism, clairvoianță (văzătorii de visiuni), măiestrie magică, etc. Pentru cei ce au gusturi și îndemnuri mai înalte și mai religioase, el are încă mai multe amăgiri mai fine între creștini științști, Theosefie (înștiințare directă dela Dumnezeu), Invățătura Nouă, credință de a vindeca și vindecarea divină. Tragera sau îndemnul este vindecarea corpului, și cursa zace în amăgirea că vindecarea vine dela Dumnezeu. Aceasta apelează la o clasă cari cer putere ascunsă necunoscută asupra altora. E plăcută la poftă și apelează la lipsă. Conștiința acestei puteri supranaturală pretinde că are să fie dată dela Dumnezeu, aceștia nu sunt atenți că Scriptura clar declară că Satana e permis de a scoate diavoli—adecă, Satana are putere să vindece pe bolnavii săi. Necunoscători despre învățătura Scripturei la acest punct, ei nu sunt pre-gătiți de a cunoaște că Satana și servii lui apar "ca ingeri de lumină," aducând vindecare și binecuvintare și prosperare.

Când adevărul despre acest subiect este tras la atențiunea acestei clase, ei atita de tare sunt amăgiți în această rătăcire încât ei "resping adevărul," resping cât privește credința." (2 Timotei 3:8.) Ei totuși nu sunt respinși în moralitate. Mulți dintre cetățenii noștri morali sunt astfel amăgiți. Această cursă a Satanei e descrisă special pentru o clasă care țin la un steag înalt de moralitate. De aceștia încă mai aflăm printre devotații lor școlai profesori, cultivați, educați, și aristocrați. Această amăgire e atit de iscusit ascunsă încât foarte cu greu e de a o deosebi. De tot puțin sunt cari voesc să admită că Satana poate fi autorul vre-unui lucru bun. Această idee înșălătoare ajută să ascundă lațul.

DARUL DAT DE A VINDECA LA INCEPUTUL BISERICII.

Sunt unele Scripturi cari proptesc părerea la cugetul despre vindecarea divină. E dovedit că

Isus cu Apostolii Săi au vindecat bolnavi. Pe când amăgiții lipsesc de a observa că aceste vindecări au fost într'un moment săvârșite, și vindecătorul totdeauna amintea oferata resplată. Tot odată ei lipsesc de a observa că darul dat Bisericii dintăi nu era la toți de un fel. Unii puteau vindeca; alții puteau vorbi în limbi; etc. (1 Corint. 12:8-10.) Ei încă lipsesc că Domnul nostru nici odată nu a vindecat pre vre-unul dintre învățăceii, ci totdeauna dintre mulțime; și că ei nu au vindecat pe toți dintre mulțime; pentru că Isus a trecut din Betesda, unde și era o mulțime de bolnavi. Dar Isus a vindecat numai unul dintre aceștia și a mers în calea Sa.—Ioan 5:1-9.

Darul special dat Bisericii dintăi a servit pentru un scop bun pentru acel timp. Noul Testament nu era încă scris, și învățăcelilor le trebuia unele adevăruri; altcum mulțimea nu ar fi ascultat vestea lor. Și așa, Apostolii ne zic, aceste daruri au fost pentru un "semn necredincioșilor." Aceste semne nu erau pentru cei credincioși, creștinilor. Notează cât de pozitiv e adevărit. Profetiile (invățătura) e metoda de a instrui și a convinge; și învățătura e declarată a fi mai mult importantă decât darurile.—1 Corinteni 14:5. 22-24.

BISERICA SĂ FACĂ "MAI MARI LUCRURI"

Încă altceva ce proptește culoarea la această amăgire care mai totdeauna e citat ca o "dovadă," e textul din Marcu 16:17, 18. "Și aceste sunt semnele cari vor urma celor ce cred: în numele meu vor scoate demoni; vor vorbi în limbi nouă; șerpi vor prinde în mâni; și de vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; și își vor pune mâinile peste bolnavi, și să vor vindeca. Aceste sunt presupuse de a fi dovezi netăgăduite că Scriptura dă autoritate pentru "vindecarea divină." Dar argumentul cade înșepeni când e cunoscut că versurile din Marcu 16:9 până la 20 nu sunt originale, ci sunt adăugate de unii preoți lung timp după ce Biblia a fost sfârșită și după moartea lui Marcu. Cu toate acestea acei amăgiți cu această învățatură a vindecării divine sunt cu totul înrădăcinați în rătăcire încât ei nu voiesc a cerceta lucrul când odată sunt făcuți atenți la care nu să cere multă sirguință de a cerca. Din contră, cam în general e cugetul că a avea această putere de vindecare e o dovadă de a fi foarte în legătură cu Dumnezeu.

Noi observăm că Domnul nostru ne zice că urmașii Săi vor face mai mari lucruri decât El (Ioan 14:12) Isus a vindecat bolnavi și a performat multe minunate lucruri. Noi de-aceea am întreba: "Ce ar putea fi mai mari lucruri de acestea?" Scriptura dă răspunsul. Deschiderea ochilor căror erau orbi de a vedea adevărul, destuparea urechilor surzilor către adevăr, vindecarea bolnavilor sufletești și săturarea inimilor flămânde—acestea sunt "lucrurile mai mari" pe cari Biserica are privilegiul să le facă. Acesta lucru performat vindecarea spirituală este cu mult mai măreață decât vindecarea corporală. Cea din urmă e numai pentru un scurt timp, care a produs numai o binecuvîntare temporală. Cea dintăi desăvârșește fericirea viitoare.

Lațul Satanei e să imbete popoarele cu idea

vindecării corporală ca ei să întrebuințeze timpul și banii pentru acest lucru—unul egoist—în loc de a studia, cugeta și a se ruga, încât tragera vindecării corporală folosește câtva, și amăgește popor decât prin ori ce altă tragere întrebuințată de Satana, dar totuși mai are încă și alte deosebite înșelăciuni. Nici una din cele de mai sus amintite nu prinde pe poporul Domnului, pe cei adevărați ai Săi. Satana nu poate întrebuința așa un laț acestor. Deaceea el întrebuințează altele multe înșelăciuni mult mai viclene decât acestea până aici descrie. El e un păsărar viclean, nici odată nu pierde din vedere ceea ce el ar trebui să facă. Pe lângă aceasta, el are un mare avantaj că știe nu numai cugetele noastre, dar și slăbiciunile noastre mai bine decât noi. El știe bine că pe poporul cunoscut cu Adevărul nu-l poate trage în cursele cele mai sus amintite. Pentru acea el și-a prevăzut altele mai viclene pentru acestea. De aceea și-a desemnat un plan mai mare, și lucrează într'o măsură minunată printre acei cari nu veghează.

DOUĂ METOADE DE ATACAT.

Sunt două metode de atacat, amândouă apelează la slăbiciunile poporului. Ori și care din aceste metode par a fi spre reușire cu unii cari nu au fost amăgiți cu unele mai puțin înșelăciuni viclene. Și acelea sunt:

(1) Satana propune minței ceva ce lingusește mândrie sau duce la o schimbare spre lumină cleită de a fi iubit de popor. Acesta e cel mai ușor metod de a prinde în laț pe cei ce nu vegheză, din cauza că cei mai mulți dintre popor au simțămîntul aprobării sale sau a se prețui pe sine foarte mult desvoltat, și această deșertăciune sau iubire de sine și mândrie foarte ușor îi mișcă să cadă pradă.

(2) Un alt metod foarte reușitor de atacare e de a propune minței ceva în natură să apeleze simțămîntului, simpatie-compătimire. Acest laț e totdeauna mult mai primejdios dacă simțămîntul e legat de pretini ori de rudeni pe cari cu deosebire îi iubim foarte. Simpatia sau simțirea naturală fiind întăritată, schimbarea nu va asculta de minte (rațiunea) ci este îndrumată să creadă că aici e un "principiu" la vina, când el într'adevăr e tratat numai din partea compătimirea—simțămîntului. În alte cuvinte, Satana pune înaintea alt steag, ne amăgește să credem că este un principiu. Acesta e un laț foarte simplu pe care Satana îl pune înaintea poporului lui Dumnezeu. Cursa sau lațul constă în faptul că noi ne aflăm în luptă pentru principiu pe când la vîină nu este principiu; și înșelăciunea e simpatia pentru unul pe care noi îl iubim.

Totdeauna acei puțini desvoltați în caracter și puțin spiritual crescuți sunt ușor de atacat și foarte ușor de a cădea. Aceștia sunt o clasă care să bazează pe sine înșiși, și sunt încrezuți și de alții, având în măsură sau grad mai mare cele spirituale și desvoltarea caracterului decât ceilalți. Acei cari din natură sunt mai capabili în minte și cap, cari sunt din naștere harnici sau buni, cari au moștenit mai mult din perfecția lui Adam, sunt cei mai primejdioși de a cădea în lațul lui Satana, pentru că ei sunt mai puțin la veghere

în această privință. Aceștia și alții sunt apți (harnici) să vatem bunătățile (atributurile) naturale, bunătatea, facerea de bine, binevoitor, etc., pentru fructele Spiritului, și aceștia să încred în sine că ei posed o dezvoltare mai mare în cele spirituale decât ei într'adevăr o posed.

FILOSOFIA ACESTUI LUCRU.

Aceasta e bine ilustrată în învățăturile Scripturii că "omul privește la cele din afară dar Dumnezeu privește la inimă" (1 Samuel 16:7), de asemenea explică de ce acei cari cad sunt mai cu seamă acei cari socoteau că stau. Aceștia cari sunt mai primitivi această mai vicleană ispită a Satanei e, din partea poftii corpului lor, mai ales ușor simțitori, ușor vătămați (scandalizați), și când adevărul li e tras la atențiunea lor nu le place, mai totdeauna sunt gata să se îndepărteze să se înlăture pe sine chiar de o mică provocare (întăritare). Ei lipsesc să judece că cel mai tare element a caracterului lor e cel mai slab. Ei sunt numai "copii în Christos." La timp e o mare mirare că unii cari ni s'au părut că au iubit adevărul și au servit mai mulți ani cad subț așa o ispită.

Scriptura ne declară că înșelăciunile viclene de la Adversarul au să fie cu deosebire la sfârșitul virstei Evanghelice. "A cărui venire e în ori ce putere și semne și minuni a minciunii potrivit lucrării lui Satana, și în ori ce amăgire a nedreptății pentru cei cari merg spre perdere, pentru că nu au primit iubirea adevărului spre a să mintui. Și chiar pentru aceasta le trimite Dumnezeu lucrarea rătăcirii ca ei să creadă minciuni; ca să fie osândiți toți cari nu crezură adevărului, ci încuviințară nedreptatea." (2 Tesal. 2:9-12.) Cu privire la aceasta frațele Russell a scris al patrulea paragraf din Vot:

"Eu îți vot Ție că eu voi veghea să rezist ori și ce este în relație cu spiritismul și acoltismul; și amintidu-mi că sunt numai doi domni, eu voi rezista această cursă pe ori ce cale înțeleaptă, în contra unor cari sunt dela adversarul."

"Ori ce alianță cu spiritismul și acoltismul," și cu orice ce e în relațiune și supuși la ori care din acestea, și mirosul lor. Voi căuta a fi în stare a deosebi iute și sigur ceea ce să mărginește la spiritism și ocultism la care să ceră o măsură mare de dezvoltare, precum și o cunoștință curată despre lucrarea spiritelor rele. La poporul Domnului li-e totdeauna cu puțință a fi informați despre metoadele urmate de Satana și cohorta lui de ingeri căzuți pentru că după cum Apostolul zice, "Noi nu suntem în necunoștință despre meșteșugurile lui." Dacă Satana să ivește ca un inger de lumină, milă, adevăr, ce mirare e când servii sau agenții lui, oameni sau ingeri, s'ar ivi astfel.

De asemenea ne este spus că misiunea deosebită a lui Satana și a asistenților săi e de a "orbi mințile." Cei ce au o măsură bună de Spirit Sânt înțeleg "grabnic," adevărat simțesc iute aceste curse a adversariului unele ca acestea n'au a fi judecate după vedere nici după auzire cu urechile; pentru că ei au o cale cu mult mai bună de a judeca, și cunoștința lor acurată despre metoadele întrebuințate de demoni le este un ajutor în judecată. Unii pot judeca numai prin aceea ce văd și aud.

(Ioan 11:3.) Dacă ar încerca vre-unul a arăta la cel în cursă și pericolul la care el e expus, și efortările lui ar fi totdeauna mai mult reînțelese și ar aduce cu neschimbare mânie asupra capului său devotat unui astfel stăpănit de demoni.

UNELE ILUSTRĂȚII PRACTICE.

Ca noi să putem fi mai cu veghere în contra a "ori ce alianță cu spiritismul și acoltismul," noi am dori a da niște ilustrații practice cari le avem în notițul nostru. Noi am venit în atingere cu unii prieteni cari să păreau a fi observați cu idei că Dumnezeu le-ar fi arătat lor deosebit, că ei trebuie să meargă în abort și să se roage pentru oare care frate și soră departe cari ar fi în pericol. Cugetul ar scânteia prin minte, și l'ar lua ca dela Dumnezeu. Cugetul lor de a fi aleși a se ruga unul pentru altul în pericol le-ar plăcea; pentru că și-ar linguși deșertăciunea și importanța lor laudă. Unii au devenit așa de înlănțuiți în această rătăcire încât au fost cu neputință a-i scoate să vadă că Dumnezeu nu are afaceri astfel cu sântii Săi. Ci El le dă solia prin cuvîntul Adevărului. El nu folosește telefon mental a transmite solia Sa. Nici nu o trimete prin telegraf fără sirmă. Noi avem a face precum Domnul nostru a făcut. "În cuprinsul cărții scris este despre Mine." Această rătăcire e în "alianță cu acoltismul."

Observarea noastră e ca o regulă a celor cari sunt astfel prinși în cursă nu sunt favorabili înduplecați cătră paragraful din Vot, și să pare. că ei deasemenea au cuget contrar la capitolul al șeptelea din Apocalips. De când această expoziție a apărut subț tipar, unii dintre frații seduși sunt în contra facere cu el. Unii ca aceștia sunt foarte simțitori la acest subiect. Acest fact de atingere și ură e una din cele mai bune dovezi că ei capătă informația dela un izvor fals. Noi notăm că așa prieteni lucrează în contra motivelor lor. Întrebarea, "e aceasta în unire cu Cuvîntul lui Dumnezeu?" să pare că nici odată nu. Ei sunt conduși numai de pasiune (plăcere) simțind și mișcând. Acestei clasă îi lipsește a examina cu îngrijire deosebirea între pasiune și principiu după cum e compus în Turnul Veghetor 1917, p. 176, coloana 1, § 3.

ALTE ILUSTRĂȚII DE MANTUIRE SPIRITUALĂ.

Adversarul e ager și totdeauna e grabnic a apela la pasiuni. El convinge pe unii că ei trebuie să ia o stare cu totul asupra oarecărui lucru întâmplător sau activitate, și a purcede numai decât a desface pe alții cari nu pot conștiincios a lua aceeași cale. Cugetând că starea lor radicală i-ar intitula pe ei la un har special și binecuvîntare. Această stare îi conduce a vătămă principii în felurite căi: (1) Judecând și condemnând pe alții cari nu văd precum ei văd; refusând societatea acelor cari cred în rescumpărare, restatornicire și chemare înaltă. În alte cuvinte ei fac acest lucru special sau activitate în care ei nu pot angaja o probă de însoțire. Această clasă să pare a fi întristată cu un fel de mândrie spirituală și oare cum închipuindu-și a fi superiori peste alții lor le lipsește mai mult a fi gata și sprinteni a să

impotrivi "în contra a orice alianță a spiritismului" și demonismului. Vre-o câțiva din clasa aceea s'au convins pre sine despre superioritatea lor la așa o întindere încât ei nu să mai pot împărtăși la Societate nici nu mai pot suferi foaia TURNULUI VEGHETOR, chiar cu toate că ei țin și învață toate fundamentele exact ca și frațele Russell.

Altă privire stricată care noi credem a fi de origine demonică cari cugetă că numai a lor rugăciune e mai primită decât a altor, că ei sunt în mai strinsă legătură decât alții cu Dumnezeu. Această părere îi conduce pe ei a să țină ca exemple în această afacere. Condiția această e rezultatul mândriei spirituală. Câte odată când vre-un frate e cerut să conducă în rugăciune publică, această mândrie a posesorilor numai decât le șoptește o petiție de a lor privată, cugetând că cu toate numai a lor rugăciune ar fi mai primită decât a fratelui acela care a fost cerut să zică rugăciunea în public sau în alt loc, și totuși dacă rugăciunea fratelui nu ar fi primită de Dumnezeu, dar fiind că ei au fost de față apoi totuși Dumnezeu va primi rugăciunea lui pentru cererile lor și pentru că ei au fost de față. Pe când cugetul convenit ar trebui să fie că frațele care a fost cerut să dea o rugăciune e reprezentantul tuturor, și pentru alții a intrerupe la așa timp cu o rugăciune personală ar fi pentru mintea noastră o lipsă mare de cinste și o supra-abundență de prețuire de sine.

Neobicinuit acești înlănțuiți în acest mod nu să apropie de acest subiect de care vorbim; pentru mândria lor spirituală și prejudiciul lor contra înțelepciunii. Aici din nou sună cuvintele de amenințare a "relațiunii cu spiritismul."

VĂTĂMAREA PRINCIPIILOR DREPTĂȚEI.

Mândria spirituală s'a descoperit singură pe o altă cale. Oare care frate în care noi am avut mare încredere și pe care mai cu seamă l'am iubit, va spune ceva păgubitor altui frate sau adunării. Dacă primim această istorisire ca adevărată fără ca să dăm ocaziune persoanei ori persoanelor învinovățite a explica sau a corecta afacerea prin aceea ne dovedim că inimile noastre sunt gata la pricina la care am prejudecat.

A ilustra: Frații prominenți cu stăruință au circulat o istorisire că Societatea a băgat \$10,000 în acții pentru libertate (Liberty Bonds) cari au fost bani dăruți pentru fondul de tractaturi (misiunea de a binevesti). Această istorisire nu e adevărată. Societatea nu să obligă a folosi banii pentru acții cari au fost dăruți pentru alte scopuri. Foarte puțini cari au auzit istorisirea au presupus că e adevăr, și cum că executivi au tradat un fond; și ne-au scris că numele acestor să fie înlăturate din lista Turnului Veghetor. Iubirea lor pentru unii frați îi conduce să vătămă principiile Scripturale a dreptății care să cetește: "Dacă frațele tău îți greșeste, du-te și'l muștră între tine și el singur." (Matei 18:15-16.) Nimenea să nu creadă în istorisiri vătămătoare și scandaloase decât numai prin cuvântul a doi sau trei martori. Nimenea să nu condamne pe altul fără a da ocaziune persoanei învinovățită a să îndreptăți. După ce unul a luat așa o cale și a condam-

nat pe altul fără ca să audă dela el, pentru că toate explicările de mai pe urmă nu ar avea nici un avantaj. El ar fi permis a crede minciuna.

CEA MAI DE LIPSĂ E O CONSACRARE CUVENTĂ.

Când va învăța poporul Domnului lecția de a nu mai crede istorisiri în contra altui frate sau în contra Societății fără adevăriri convenite și fără a fi de față cel învinovățit spre a să îndreptăți aceasta e o vătămăre a principiilor, și e oprit de Cuvântul lui Dumnezeu? Cunoaștem încă și alte adevăriri vătămătoare și epistoale cari s'au răspândit în larg, și de unii cari au avut Adevărul de ani șezând jos și formând aceste falsificări și răspândind veninul tot mai departe. Cât de mult au reușit demonii a le întineca mintea la unii ca aceștia mai simpli în Adevărul Scripturii:—dreptatea comună.

Unii dintre frați au fost foarte credincioși la Adevăr, la Societate și către frațele Russell atîta cât a trăit; dar cât de cu grabă a trecut de aici respalata lui ei au tradat Societatea și au cerut ca să li se întoarcă banii înapoi cari i-au depus pentru lucru. Această clasă de-asemena a fost stăpânită de pasiune. Consacrarea lor a fost fratelui Russell. Ei au iubit pe om și nu lucrul; și demoni i'au convins că iubirea lor pentru om a fost "principiul." Ori ce consacrare care servește numai atîta cât unul care conduce lucrul pe care mai cu seamă îl iubim aceea consacrare e nepotrivită.

Noi am auzit pe unii frați făcând adevăriri ca acestea: "Eu mă duc Joi seara la adunare pentru că eu foarte iubesc pe frațele cutare, care conduce adunarea; dar mie nu-mi pasă de ceialaltă bătrâni." Așa o mișcare pentru a cerceta adunarea e numai egoism (iubire de sine) așa o consacrare nu poate fi plăcută Domnului. Așa o persoană e stăpânită numai de pasiune și nu de principii. Aici e un câmp roditori pentru propuneri demonice adversari nevăzuți conving pe unii din poporul Domnului că ei pot capete chiar atîta beneficiu spiritual din cetitul cărților acașă ca și cum ar fi în clasa de studiat (în adunare). Acesta e un alt apel a cărnei, fală spirituală, onoare de sine. Prin urmare în această cale cari de sigur dau neascultare la Cuvântul lui Dumnezeu; și încă îngâmfarea lor îi conduce a cugetă că ei au aprobarea divină.

PATRU PUNCTE IMPORTANTE.

Câte odată demoni propun câte la un bătrân că el ignorează dorințele altor bătrâni sau a clasei și trece peste ele, făcându-l a crede că el stă pentru principii pe când acolo nu e cuprins nici un principiu decât numai îngâmfarea lui. Când o persoană în adunare începe a nu mai prețui voia celor mai mulți, așa o persoană a aruncat în lături toate principiile dreptății și a fost stăpânit de însuși pasiunea sa, și simțământ; și când pasiunea stăpânește, simțurile comune și prejudiciile după cum și subiectul la învățătura Scripturii, prea îngust recunosc. Așa o conducere aduce ispite cari nu-s de lipsă și cauzează desbinări (despărțiți). Aceștia ce cauzează așa lucruri sunt

ca și un cal care ea o bucată între dinți și fuge; sau ca un om care aruncă foc în paie și apoi fuge. Acolo de sigur va fi rupere.

Domnul nostru descrie aceste condiții a minții în Mateiu 13:13-15. "Ei văzând nu văd; auzind nu aud, nici un înțeleg... pentru că inima acestui popor s'a îngrășat, și urechile lor sunt surde, și ochii lor închiși." Satana cu agenți a reușit a le închide mințile lor. În alt loc în Scriptură zice, le-au întunecat mințile lor." (2 Corint. 4:4.) Această clasă e învederat referată prin Domnul nostru în parabola Sămănătorului; "Acei de pe cale sunt acei cari aud apoi vine cel rău, și le răpește cuvântul din inimă, ca să nu poată crede și apoi să fie mântuiți." Feliurite mișcări de anarhie printre poporul Adevărului dovedind că demoni lucră mai cu putere acum decât nici odată mai înainte lucrând cu toată puterea; și experiențele ne învață că e cu neputință a te judeca cu așa unii cari au devenit sub influențele lor. Această clasă e hotărâtă a "crede minciuna" și le place așa. Dar vai! Noi ne temem că unii nu iau seama la încurajarea Apostolului: "Eu nu aș voi ca voi să vă împărtășiți cu spirite rele." (1 Corint. 10:20.) Noi ne însoțim cu demoni când credem și învățăm învățăturile lor, când avem sau arătăm spiritul lor când luăm parte a ne împotrivi poporului ori lucrului Domnului; și apoi nu trece mult spre a ajunge punctul unde trebuie să ne îndreptăm pre noi înșine în aceste afaceri.

Noi am putea dori ca să avem un milion de limbi și apoi a fi în stare a suna amenințarea că tot poporul Domnului să audă. Nici odată demoni nu au fost așa activi. Nici odată n'au avut ispite de a îndeplini ca și acum. Nici odată n'au reușit demoni ca și acum. Și apoi ce va fi despre viitor? Scriptura propune că viitorul conține mai mari ispite de acest fel. Prin urmare noi avem a aștepta că demonii să-și înmulțească activitatea lor, și de-a lungul mai multor căi de supunere. Cum putem noi să ne păzim de acest pericol?

Este numai o cale. Apostolul ne-o propune în aceste cuvinte, "Imbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu." Acesta e metoda de a ne scăpa de lațul păsărarului.

Deci să ținem patru cugete în minte: (1) Că sunt numai doi domni: și ori ce propuneri nescriturale vin din izvorul demonilor; (2) Scripturile de mai înainte ne spun că la sfârșitul vârstei acesteia demonilor le va fi dată deosebită putere de a înșela (2 Tesal. 2:9-11; Apocalips 7:1-3; Iuda 6); (3) Cumcă sfinții sunt deosebit supuși la atac (Mateiu 24:24; Efeseni 6:10-13); (4) Cumcă mintea e câmpul de luptă.—Romani 1:28; 2 Corinteni 4:4. Volumul al 5-lea, pagina 189.

PROPUNERI DE INCHEERE.

Lasă repetăm tot mai mult aceste cuvinte: "Eu îți vot Ție că eu voi veghea totdeauna împotrindu-mă la ori ce e în relațiune cu spiritismul și acoltismul amintindu-mi că numai doi domni sunt, mă voi împotrivi la ori ce cursă din aceste pe ori ce cale înțeleaptă fiind că sunt dela Adversarul."

Din experiențele acestor 30 de ani din trecut ne-am convins că acei cari nu s'au împărtășesc cu adversarul în atacarea Societății și lucrul ei e până la o întindere asigurat; și că acei cari sunt gata a crede raporturi cari sunt hotărâte Societății și lucrului ei și n'au "imbrăcat încă toată armătura lui Dumnezeu" și prin urmare sunt în pericol mare. Cuvântul lui Dumnezeu ne învață că noi nu avem a crede clevetirei în contra Societății sau în contra unui sfânt, fără dovadă de doi, sau trei martori; și acești martori trebuie să aibă o cunoștință pozitivă despre întâmplarea cazului. Alt cum ar cădea în lațul păsărarului (Satana).

În fine, să ne amintim cuvintele Apostolului, "Eu nu vă scriu aceste cuvinte spre a vă rușina, ci pentru a vă amenința ca pe niște fii iubiți ai mei."—1 Corinteni 4:14. (Z '19. 37)

Cercarea Finala a Lumei

"După aceea va veni sfârșitul, când Impărăția va fi predată lui Dumnezeu."—1 Corinteni 15:24.

DE când Noul Legământ e un anti-tip al Legământului Legei vechi, noi ne uităm înapoi la gământul vechiu a vedea umbra celui Nou. Când Legământul vechiu a avut a ajunge la muntele Sinai, toți poporul lui Israel a fost cerut a să obliga la condițiile Legei înainte de ce Moisi a ajuns a mijloci. (Exod. 19:1-8.) Înainte de ce Legământul Nou poate intra în putere, Biserica trebuie mai întâi glorificată. Apoi Marele Mijlocitor între Dumnezeu și om—Isus Capul, și Biserica Corpul Său—vor începe lucrul de mijlocire.

Christos va fi numit Mijlocitorul pentru Legământul și oficiul care va fi deschis spre a mijloci. În neperfecțiunile și stările lor păcătoase, omenimea nu va fi în stare a să apropia de Dumnezeu deadreptul; până când nu vor fi fost făcuți perfecți, ei vor putea veni numai la Marele Mijlocitor. Dumnezeu cu omul nu vor avea comunicare deadreptul până când omenimea nu va fi ajuns a fi iară după chipul și asemănarea Creatorului lor, pierdut de Adam. Aceasta va fi la încheierea domniei Mesianică.

RESPUNDEREA INDIVIDUALĂ VA FI DE LIPSA.

Baza Legământului Nou va fi făcută între Dumnezeu și Israel, și apoi va cuprinde lumea întreagă, e deja pregătit, îngrijit prin moartea lui Isus. Nici unul nu vor face progres în dispensația nouă, sau să treacă peste drumul înalt al sfințeniei, până ce nu va primi condițiile Legământului de bună voie în fapt. În decursul Domniei de Mijlocire, Christos va aduce atâția câți vor veni în armonie cu aranjamenturile Lui, la condițiile unde să-și dobândească viață eternă. El ca și preotul mare anti-închipuitor, va avea toate mijloacele la îndemână a ajuta pe toți cari doresc a veni în relațiune cu Dumnezeu. Domnia de o mie de ani e pentru scopul de a omenimea în starea în care pot să păzească relațiunea cu Dumnezeu și în care le va fi dăruite vântările a fi scutiți sub minuna

Însă acest Legământ nu poate (îndeplinire) până când Mijlocitorul mai întâi deplină îndreptă

Adamic. Aplicația indestulătoare plătind păcatele lumii nu va fi făcut până la sfârșitul vârstei Evangheică; pentru că Biserica, acoperită cu meritul lui Christos trebuie să-și îndeplinească calea lor, așa că meritul astfel să fie deplin eliberat de la toate obligațiile mai înainte de a fi pentru lume un ajutor. Astfel e economizat în Planul lui Dumnezeu. Toată lumea va intra într'o vîrstă nouă, și vor fi predați Mijlocitorului cu o privire curată de tot curățită. Dar pe când stricăciunile și neperfecțiunile vor exista, cari vor forma o graniță între Dumnezeu și între ei; și pentru aceea va fi lipsă pentru domnia care să mijlocească.

Fiecare individ trebuie să-și lucreze împreună mântuirea sa; altcum nu va fi rădăcat afară din condițiile sale de degradare și păcat. Ori ce ajutor de lipsă va fi pregătit, și ori ce peatră de potnignire va fi înlăturată. Toate amăgirile, orbiile și înșelăciunile cari acum există vor trece; pentru că Satana va fi legat și ori ce sistem rău și pedecă la dreptate va fi nimicită. Așa acei cari vor refuza a lua avantaj din aceste binecuvîntări de redicare și influențe cari acolo vor fi provăzute, și cari vor întoarce dosul lor cătră lumina care va luci atunci vor fi lăsați în întunecimile lor și răutate, și, după un timp vor fi nimiciți. În moartea a doua—în nimicire.

Ascultarea cerută nu va fi numai faptul de a zice, "Eu primesc pre Christos și Legea Lui"; ci credința lor într'insul va fi probată și încercată. Acei cari într'adevăr vor deveni în unire cu noua împărăție vor căuta să facă voia Lui Dumnezeu. Pe când binecuvîntările pe din afară vor fi pretutindenea—schimbarea condițiilor, încetarea viitorului, schimbarea temperaturii într'o formă, descoperiri minunate, etc., și a redica și schimba mersul întreg—și încă binecuvîntările personale vor aștepta după fiecare individ a arăta credința

și ascultare. Acest favor va veni numai prin credința personală în Isus Christos și conformare în guvernarea Lui dreaptă. Perioadă lung de o mie de ani va da fiecărui membru din rasa lui Adam, precum și lui însuși, o deplină și bună ocaziune a veni înapoi deadreptul și personal cu Creatorul său.

PARINTELE VA INCERCA RASA PERFECTĂ

După ce Domnul își va fi sfîrșit domnia de o mie de ani, lumea va fi predată Părintelui înainte de a fi ei cereați definitiv. Impărăția de mijlocire are de a face un lucru de judecată între omenime. Lucrul ei e a instrui și a rădica ori ce suflet binevoitor, aducându-i pe toți la perfecția origilă în care părintele lor, Adam, a fost creat. Ori cine nu va asculta de acel Profet—Marele Mesia, Cap și Corp—"va fi stărpit dintre popor."

După ce toți acei binevoitori și ascultători vor fi aduși la perfecție, la încheierea celor o mie de ani, Impărăția nu va mai rămănea mai mult în mâinile Mijlocitorului. Va fi predată lui Dumnezeu. Satana va fi "deslegat pentru puțin timp," ca omul să fie cercat și probat. După ce vor fi perfecți, acei cari au cultivat cuvenita stare credincioșie a inimii cătră voia Domnului vor fi în stare a sta de față la așa probe. Această încercare la sfârșitul Mileniului nu va fi o parte din mie de ani a domniei. Și lumea nu va avea Mijlocitor la acel timp. Ei vor fi deadreptul în mâinile lui Dumnezeu. De aceea e reprezentat în Apocalips că pedeapsa a celei din urmă nimicire ce are a veni asupra celor ce cad în proba din urmă va fi judecată deadreptul dela Părintele. Și apoi și Satana va fi nimicit tot la acelaș timp. Această stărpire sau nimicire va fi "focul etern pregătit pentru diavolul și ingerii săi"—moartea a doua.—Mateiu 25:41. (Z '19-57.)

CONTINUARE DIN "STUDII IN SCRIPTURI"

Volumul al V-lea, Cap. 8.

CANALUL ISPĂȘIREI. SPIRITUL SFÂNT A LUI DUMNEZEU. LUCRAREA SPIRITULUI SFÂNT—ACUM ȘI ÎN MILINEUM. — FELURITE NUME DESCRIPTIVE A SPIRITULUI SFÂNT, "SPIRITUL IUBIREI," "SPIRITUL ADEVĂRULUI," ETC. — ÎN COMPARAȚIE CU SPIRITUL NECURAT, "SPIRITUL RĂTĂCIREI," "SPIRITUL FRICII," ETC. — PRONUNȚĂRI PERSONALE APLICATE—SEMNIFICAREA CUVANTULUI SPIRIT. — DUMNEZEU E "SPIRIT." — "SPIRITUL SFÎNT N'AU FOST DAT ÎNCĂ." — DARURILE SPIRITULUI. — PUTEREA TRANSFORMĂTOARE A SPIRITULUI SÂNT. — SPIRITUL CU MĂSURĂ ȘI FĂRĂ MĂSURĂ. — "SPIRITUL LUMEI," ANTI-CHRIST. — LUPTA ÎNTRE ACESTA ȘI SPIRITUL SÂNT LUPTELE SPIRITULUI DIN AFARĂ DE SFÎNTI ȘI ÎNTRE SFÎNTI. — SPIRITUL CARE DUCE LA GELOZIE. "OUGETUL SPIRITULUI." — MÂNGĂITORUL. — EL VĂ VA CONDUCE ÎN TOT ADEVĂRUL ȘI ÎN DEPLINĂ ISPĂȘIRE — SUPRAVEGHEREA SPIRITULUI NICI DECUM MAI PUȚIN AFARĂ DE DARURILE DE A FACE MINUNI CARI AU ÎNCETAT.

"Pentru că câți sunt mînași de Spiritul Lui Dumnezeu, sunt fii a Lui Dumnezeu... Voi ați primit Spiritul de înviere, prin care strigăm, Aba, Părinte. Spiritul dimpreună cu Spiritul nostru mărturisește că suntem fii a Lui Dumnezeu."—Romani 8:14-16.

"Și după aceea voi turna Spiritul Meu preste toată carnea."—Ioel 3:1. *Isaia 2:28*

LUCRUL cel mare de Ispășire n'ar putea cuviincios fi considerat, nici limpede înțelesă lucrul Spiritului nu ar fi în legătură, ar fi cu vederea sau ignorat. Spiritul Sfânt reprezintă Ispășirea—făcând cu Divina credincioșului, precum conștientului în deplină împăcare cu Dumnezeu, și sub conceperea influenței rimită de Domnul nostru la Botul misiunii Sale, așa că inima lui consacrată l'a făcut vrednic să vadă limpede și deosebit voia Părintelui, calea cuvenită, calea strîmă a sacrificiului, și aprecierea minunatelor prețioase promisiuni mărețe, a căror împlinire a atârnat la umilirea Lui, și moartea grozavă la Calvar. Prin Spiritul Sfânt Domnul a fost învrednicit a-și îndeplini lucrul Său cel mare, fiind condus a face și a împlini aceea ce este plăcut și bine primit înaintea Părintelui, și care a câștigat mântuire pentru întreagă omenimea. În asemă-

narea Spiritul Sfânt a lucrat cu Biserica: toți câți au primit meritul marelui sacrificiu pentru păcat, și cari au venit la Părintele prin jertfa Fiului, și cari s'au prezentat pe ei înșiși ca sacrificii viu, în unire cu chemarea înaltă la natura divină deținută unora astfel în decursul Virstei Evangheliei, unii căror le-a lipsit Spiritul Sfânt li s'a dat. Numai în măsură a fi vrednici a umbla pe căile cuvenite în societate cu Părintele, și cu Fiul așa încât să fie vrednici a "cerceta ce este bun și bine primit și voia perfectă a Lui Dumnezeu," și a o face. Numai prin conducerea Spiritului suntem noi conduși chiar prin cea din urmă literă a mărturiei Divine, la o adevărată apreciere a "lucrurilor afundate a Lui Dumnezeu," și toate lucrurile cari sunt pregătite pentru cei ce-l iubesc, ceea ce ochiul omului nu a văzut nici urechea omului nu a auzit, nici în inima omului nu a intrat spre a înțelege și a aprecia.—I Corinteni 2:9, 10.

164. § 1. Lucrarea Spiritului va fi deasemenea importantă în decursul Virstei Mileniului, spre a aduce omenimea înapoi în unire cu Dumnezeu, sub condițiile Legământului Nou prin meritul sacrificiului Mântuitorului. După cum profetul Domnului arată (Ioel 3:1), Domnul a tras atențiune la acest fapt, hotărând că în decursul Virstei Evanghelice va turna Spiritul numai peste servi și serve, și apoi după "aceea" va turna în general peste lumea întreagă, "toată carnea."*)

În decursul Mileniului, apoi, progresul lumii va fi în unire cu Spiritul Sfânt; și în măsură după cum oamenii vor veni în deplină armonie cu Spiritul Sfânt, însușindu-se la condițiile vieții eterne și bucuria și binecuvântarea ce e alăturată la Virsta Milenială. Faptul e acela că Spiritul Sfânt va lucra dimpreună cu Biserica glorificată la binecuvântarea familiilor de pe pământ. De asemenea e adevărit prin Domnul nostru. După zugrăvirea ce ni s'a făcut despre gloria din Mileniu și abundența prevedere a Adevărului ca un rîu de apă de viață, limpede ca cristalul, zice El, și "Spiritul și Mireasa zice, vino! Și ori cine vrea poate veni, să ia apa vieții în dar."—Apocalips 22:17.

165. § 1. Însă acest subiect a Spiritului Sfânt, oficiul și lucrarea Sa a fost foarte greș înțelese de mulți din poporul Domnului de sute de ani: și numai în lumina Soarelui Dreptății—în lumina Prezenței Fiului Omului—acest subiect vine din ce în ce mai limpede și mai plăcut, și învederat după cum a fost Biserica dela început, și în unire cu toate adevăriturile Scripturale cuvenite ei. Învățătura Treimeii, care, după cum am văzut, a început a se ricida în secolul al doilea, și a ajuns la o dezvoltare mare în secolul al patrulea, e răspunzător într'o conșiderabilă măsură, pentru mulțimea întunericului care orbește în subiectul acesta în multe minți creștine, pe mulți i-au conșuzat mitserios dela avantajul lor—cu convingerile lor religioase.

165. § 2. Învățătura Scripturii e statornică și neschimbată în acest subiect că Părintele cu Fiul sunt în deplină armonie și unire în scop și lucrarea, după cum am văzut. Și deasemenea e ne-

*) Această binecuvântare rânduită e rezervată în adevăriturile profetice: cu toate probabil de a întuneca afacerea până la timpul cuvenit, astfel a ascunde unele din lungimi, lălmăși, înălțimi și afunzimi a Planului Divin până când timpul cuvenit va fi cunoscut și apreciat.

clintită și neschimbătoare Învățătura Scripturii în privința Spiritului Sfânt—că El nu e un alt Dumnezeu, ci Spiritul influenței și a puterii exercizată printr'un Dumnezeu, Părintele nostru și prin Unicul său Fiu;—în absolută unire, cu amândouă acestea, cari sunt la una deplină învoială. Însă cât de deosebit e aceasta unire a Părintelui, a Fiului și a Spiritului sfânt de aceea ținută și crezută sub numele doctrinei Treimeii, care e în limbajul Catechismului (întrebarea 5 și 6) declară, — "Sunt trei persoane într'un Dumnezeu—Părintele, Fiul și Spiritul Sfânt: "Aceștia trei sunt un Dumnezeu, de același fel, egali în putere și mărire." Această întindere a împodobit bine virstele "întunecate," cari au ajutat a o produce. Periodul în care să închinare Tainelor în loc de a fi descoperite au aflat cea mai bună ocaziune în această una teorie, care nu e Scripturală precum și neplăcută. Cum ar putea trei să fie într'o persoană, într'o substanță? Și dacă numai "unul în substanță," cum ar putea ei fi "egali?" Nu cunoaște fiecare persoană inteligentă că dacă Dumnezeu e unul în persoană nu poate fi trei? Și dacă trei în persoană apoi poate fi numai un sens în care trei ar putea fi una, și aceea nu e în persoană, ci în scop, minte, voie și în lucrare? Cu adevăr, dacă nu ar fi fost faptul că aceștia Trinitari fără nici un sens (cuget) au sfredelit-o în noi încă din copilăria noastră, și faptul e că această învățatură e cea mai modernă în seminarele Teologice la profesori cărunți, în alte multe privințe înțelepți nimenea n'ar da o momentană serioasă considerație. Cum a reușit Adversarul cel mare a aduce lucruri străine la poporul Domnului și ai sălbătăci cu măestrii, și a tălmăcit mult din Cuvîntul său spre nici un rezultat, e un mister real care poate nu va fi deslegat până când "cunoaștem și vom fi cunoscuți," în glorie.

166. § 1. Studentul îngrijitor din capitol din dărăpt a aflat toate adevăriturile din Scriptură, spre rezultatul că este numai un Atot-Puternic Dumnezeu—Iehova; care a înălțat pe Unicul Său Fiu Născut, Cel dintâi Fiu, la însăși natura Sa și pe tronul Său al universului; și al doilea în rang va fi glorificată Sa Biserica, Mireasa, Femeia Mielului și moștenitori împreună cu El—sau alt cum numiți "frații Lui." Aceștia vor fi însoțiți la gloria Lui după cum în Virsta aceasta au fost ceruți a fi soți în suferințe. Studentul a notat deasemenea, că toate Scripturile să unesc la adevăritura deasupra; și mai departe, că nu sunt alte Scripturi care nici direct, nici indirect, actual ori aparent, să ciocnesc cu aceste născociri. Întrebarea apoi se ridică: Cine, Unde, Ce, este Spiritul Sfânt?

167. § 1. Deci să urmăim cu privire la această întrebare tot același curs de cercetări urmate de alții. Să mergem la Lege și la mărturia Lui Dumnezeu pentru informația noastră. Să nu mergem la om. Să nu primim îndoielele și speculațiunile oamenilor buni cari sunt morți, nici a oamenilor buni cari trăiesc, nici chiar a noastre. Să ne amintim despre declarația Apostolului că Cuvîntul Domnului e dat anume—ca "cum Lui Dumnezeu să poată fi desăvîrșit, și prin care să fie pregătit pentru orice lucru bun." (2 Timoteu 3:17.) Deci să ne punem încrederea noastră în Domnul, și să căutăm a ști însemnătatea cu privire la Spiritul Sfânt, aducând fiecare adevăritură Scripturală în

unire, asigurând că adevărul, și numai adevărul, va fi statornic la așa o examinare de cercetare, făcând așa prin rugăciuni și îngrijire, eforturile noastre vor fi resplătite. Celui ce bate i se va deschide, ușa conștiinței, celui ce caută cunoștința Spiritului Sfânt i va fi descoperită.—Isaia 8:20; Mateiu 6:7, 8.

167. § 2. Spiritul Sfânt e definit în deosebite părți a Scripturilor, spre a înțelege bine subiectul aceste diferite definiții trebuie să fie considerate la o altă, și să fie permis a arunca lumină una asupra cealaltă. Notează că Spiritul Sfânt e intitulat diferit, — "Spiritul Lui Dumnezeu," "Spiritul Lui Christos," "Spiritul Sfinteniei"; "Spiritul Adevărului", "Spiritul unei Minți sănătoasă", "Spiritul Libertății", "Spiritul Părintelui", "Spiritul promisiunilor," "Spiritul Umilinței", "Spiritul înțelegerii", "Spiritul înțelepciunii", "Spiritul Mărireii", "Spiritul Sfatului", "Spiritul Harului", "Spiritul Adoptăriei", "Spiritul Profetiei."

§ 3. Aceste felurite titluri, repetate de multe ori, și folosite schimbători, ne dă o deplină și cuvenită asigurare că ele toate aparțin la Spiritul Sfânt—intr'adevăr, cuvântul Sfânt, e adăugat în, legătură, precum pentru cereri, "Spiritul Lui Dumnezeu," "Spiritul promisiunii," etc. Noi trebuie să căutăm o înțelegere a subiectului care nu va respinge nici una din aceste denumiri, ci să le unească pe toate. E cu neputință a le uni cu o idee ordinară a unui al treilea Dumnezeu; dar este întreg statornic cu fiecare din acestea a se potrivi și a fi în armonie cu feluritele expresiuni descrise a Spiritului, dispoziție și putere a unui Dumnezeu, și Părintele nostru; și de asemenea Spiritul, și dispoziția și puterea Domnului nostru Isus Christos, pentru că este la una cu Părintele; și de asemenea până la oare care întindere este Spiritul sau dispoziția a tuturor celor ce sunt adevărați a ingerilor Domnului ori oameni cari au venit într'o măsură în unire și armonie, cu El.

168. § 1. Ar fi foarte folositor a nota că este și alt spirit amintit adese ori dealungul Scripturilor, în marginiri contrare, și anume: "Spiritul de frică", "Spiritul de Robie", "Spiritul Lumei," "Spiritul Somnului", "Spiritul de desbinare." Nimenea nu cugetă la acestea diferite definiții, că dacă ar fi considerate în unire, s'ar îndreptăți cugetul că ar fi doi sau mai mulți Satani. Toți natural și destul de cuvenit recunosc însemnătatea acestor condiții, că semnifică în general spiritul fals, — dispoziția și puterea care-și are înainte mergătorul de căpetenie Satana; spiritul care să descopere singur în toți cari sunt în unire cu păcatul și Satana. Foarte cuvenit de asemenea, nime nu cugetă de acestea ca spirite personale. Nimenea mai mult să nu considere felurite aplicări a cuvântului "spiritului" într'un sens bun, ca și cu mar semnifica diferite ființe spirituale, nici cum ar semnifica în unitate alt Dumnezeu. Aceste definiții considerate în unire represintă felurite trăsături de caracter, dispoziții a Spiritului, Lui Dumnezeu Iehova, după măsură spiritul sau dispoziția tuturor cari au primit Spiritul Lui, devin părtași la dispoziția lui în armonie cu mintea divină.

168. § 2. Ori ce idei nescripturale, sau idei false, în privința spiritului omului, care va fi examinat în capitolul următor, zace aproape pe te-

meiul nescriptural și păreri false asupra Spiritului sfânt, acum așa pretutindenea răspândit. Și învățăturile false în privința Spiritului Lui Dumnezeu și spiritului omului s'a întărit și atîrnă pe traducătorii cari au tradus Biblia engleză din care apoi s'a tradus și a noastră a folosit cuvântul "Duh Sfânt" de 92 de ori fără nici o cuvenită autoritate—pe când cuvântul grecesc fiind *pneuma*—spirit. Pe când cuvântul "duh", la cei needucați a avut o semnificare foarte întunecată, cari e foarte pozitiv în asemănare cu cugetul de personalitate. E vrednic de notat că în Testamentul Nou (Revised Version) de 21 de ori apare cuvântul "Duh," a fost schimbat spre a fi cetit "spirit," Comitetul American de Revisie a protestat cu privire de a nu mai folosi cuvântul "Duh" apărând de 71 de ori. Și încă amândouă comitetele, cel din America cât și cel din Anglia, au fost compuse din trinitarii cei mai stricți.

169. § 1. Nu este nici un fundament ori și cum a cugeta și a vorbi de Spiritul Sfânt ca un alt Dumnezeu, deosebit în personalitate de Părintele și fiul. Cu totul din contră, notează faptul că Spiritul Părintelui a comunicat Domnului Isus, precum e scris "Spiritul" Domnului Dumnezeu este asupra mea, care m'a uns să predic Evanghelia." (Luca 4:18.) Inturnându-ne la profetia din care această citare a fost făcută, noi cetim în ebrește "Spiritul Lui Iehova Domnul este asupra mea, care m'a uns să prochem veste de bucurie la cei umiliți." (Isaia 61:1.) Și tot în acel conținut cetim, "Și Spiritul Lui Iehova să va repăusa asupra Lui, Spiritul înțelepciunii și a înțelegerii, Spiritul sfatului și a puterii, Spiritul cunoștinței și a supunerii de Iehova." (Isaia 11:2, 3.) Tot același spirit referat Lui Christos ca și "Spiritul Lui Christos," mintea Lui Christos—deci mintea care a fost în Christos Domnul nostru să fie în voi.—Filipeni 2:5.

170. § 1. E luat cu grăbire de cătră unii că referența Domnului la Spiritul Sfânt, scrisă în Ioan 14:26, aprobează că Spiritul e o persoană, pentru că în Biblia noastră să cetește acest pasagiu astfel: "Ear Mângăitorul Spiritul Sfânt, pe care Părintele îl va trimete în numele meu acela vă va învăța toate, și vă va aduce aminte toate câte v'am vorbit vouă." Însă aruncând o privire la textul grecesc a acestui pasagiu arată că traducătorii au fost influențați de prejudiciul lor la acest subiect folosind cuvintele "el" și "acela." Traducerea din Diaglot e astfel: "Dar ajutorul, Spiritul Sfânt pe care Părintele îl va trimete în numele meu vă va învăța și vă va aminti toate câte v'am spus vouă."

§ 2. Tot aceea critică e aplicată la al șeptelea vers din același capitol, să cetește: "Spiritul Adevărului, pe care lumea nu poate să-l primească, pentru că nu-l poate vedea, nici nu poate să-l cunoască, pentru că el va locui cu voi, și el va fi în voi." Aici expresiunea "Spiritul Adevărului," e învederat că e folosit contrar cu "spiritul rătăcirii." Pasagiul acesta nu să referă la vre-o persoană, ci la influența adevărului și tot acel rezultat asupra poporului Domnului. Traducerea din grecește să cetește la acest vers astfel: "Spiritul adevărului, care lumea nu-l poate să-l primească, pentru că nu-l poate vedea, nici nu-l cunoaște, pentru că el lucrează cu voi și el e în voi."

§ 3. Să luăm altă ilustrație, — "Când acela

Spiritul Adevărului va veni, el vă va conduce în tot adevărul; pentru că el nu va vorbi dela sine însuși ci ceea ce va auzi va vorbi; și el vă va arăta lucrurile viitoare. El mă va mări, și va primi din ale mele și vă va areta vouă." (Ioan 16:13, 14.) În acest pasagiu cuvîntul grecesc *heuton*, e tradus "lui însuși," și tot același cuvînt e tradus adese ori cuvenit "insuși." În Biblia noastră cuvîntul *heuton* e tradus pretutindenea masculin, feminin, neutru și comun, de exemplu în textul deasupra tradus în feminin, I Corinteni 11:5—"disonorează capul ei;" tot aceea în Apocalips 2:20—"care să zice pe sine că ea e profeteasă;" apoi în I Corinteni 13:5,—"ea nu caută ale sale;" în I Corinteni 11:31 tradus în general în gen comun "dacă ne-am judeca pe noi înșine"; deasemenea în I Corinteni 16:15,—"s'au rînduit pe sine înșiși;" apoi Luca 22:17,—"împărțiți între voi"; apoi Ioan 6:53,—"nu aveți viață în voi." Ca o ilustrație a traducerei a cuvîntului *heuton* în forma neutrului în Biblia noastră e după cum urmează:

171. § 1. "Deci nu vă îngrijiți de ziua de mâine; căci ea să va îngriji de sine."—Mateiu 6:34. "Dacă o împărăție să desbînă în sine."—Marcu 3:24. "Și dacă o casă să va desbina în sine,"—Marcu 3:25. "Precum vița nu poate produce rod de sine."—Ioan 15:4. "Nimic e spurcat prin sine."—Romani 14:14. "Pentru a se edifica în sine în iubire."—Efes. 4:16. "Credința dacă nu are fapte în sine este moartă."—Iacob 2:17.

§ 2. Deasemenea cuvîntul *ekinos*, tradus "el" în pasagi subț considerati ar fi fost potrivit a fi tradus "acela" "acesta" "acei" "acelaș" "ea"; și în Biblia noastră e tradus în aceste diferite chipuri, și mai adese ori decât în pronume masculine, "el" "lui" "a lui." Ori care ar fi încurcat în acest subiect poate iute să se convingă cercetînd o concordantă grecească a Testamentului Nou, care arată traducerea diferitelor cuvinte. Noi vom da un exemplu din fiecare din aceste traduceri din cuvîntul *ekinos*—

"În ziua aceea va fi mai ușor pentru Sodoma decât pentru orașul acela."—Luca 10:12. "Ea credea că el e grădinarul, zice."—Ioan 20:15. "Dar cunoașteți aceasta că dacă ar ști stăpînul casei."—Matei 24:43. "Eu nu zic că să vă rugați pentru el."—1 Ioan 5:16. "În aceea zi era Sabbath"—Ioan 5:9. "Căpîlul a fost vindecat în aceeași oară."—Matei 17:18.

172. § 1. Nu e arare ori, ori și cum a lega la o vîrtute sau calitate un gen personal sau al unui lucru, la care aparține; astfel așa de exemplu, fiindcă Părintele Cereșc a desemnat ca masculin, de aceea ar fi chiar cuvenit ca puterea Spiritului Său, și ori și care influență a Sa și caracter să fie numai în forma masculinului. Nici nu e rar pentru lucruri cari sunt neutri dintre ele a fi desemnate ca masculin ori feminin, după cum sunt de tari și active, de natură și delicată. Astfel de exemplu, soarele e universal referat ca "el" și luna ca "ea." Și dacă au fost o necuprindere la acest subiect, și cu cugetul respîndit că Spiritul Sfînt e o persoană (și nu numai Spiritul Divin, influența sau puterea—Spiritul Părintelui), nu s'ar putea critica la folosirea formei masculine cu privire la Spiritul Sfînt; pentru că Dumnezeu e recunoscut ca masculin, ca autorul și izvorul vieții și binecuvîntărei. Așa să nu trecem factul

cu vederea că pronumele personal folosite la Spiritul Sfînt a Lui Dumnezeu nu întărește că e altă persoană afară de Părintele și Fiul—alt Dumnezeu. Spiritul Sfînt sau influență e Spiritul Părintelui sau influență și a Fiului deasemenea, pentru că acestea sunt una în scop și influență.

INSEMNAȚATEA CUVINTULUI "SPIRIT."

§ 2. Întrebarea, apoi cuvenit să redică, ce sens sau însemnătate legate de cuvîntul "Spiritul Sfînt," după cum e folosit în Scripturi? Ce fel de calități ori determinări de caracter divin ori putere sunt reprezentate prin cuvîntul "Spirit?" Răspunsul va fi aflat cel mai bun mai întîi a examina strict însemnătatea cuvîntului "Sprit" și apoi a examina toate metodele sale folosite dealungul Scripturilor.

173. § 1. (1) Cuvîntul "Spirit," în Testamentul Vechiu, e traducerea ebrească cuvîntul *ruach*, cea mai primă semnificare sau însemnătate rădăcinală dă înțelesul vînt. Cuvîntul "Spirit" în Testamentul Nou vine din cuvîntul grecesc *Pneuma*, care însemnătate rădăcinală e deasemenea vînt. Dar las că nimenea să nu închee prea degrabă că noi voim a încerca să dovedim că Spiritul Sfînt e un vînt sfînt cu nimica nu ar putea fi mai departe de cugetul nostru. Însă noi voim a prezenta acest subiect întunecos atît la acei învățați cât și neînvățați: pe cînd noi începem cu însemnătatea primă a acestor cuvinte, ca noi să putem asigura cum și pentru ce a fost folosit în această legătură.

§ 2. De oare ce vîntul e nevăzut și plin de putere, aceste cuvinte, *ruach* și *pneuma*, gradual au luat mai largă însemnătate, și au devenit a reprezenta ori ce putere nevăzută, bună sau rea. De cînd puterea Divină a început a fi exercitată prin canale și agenții, în partea omenimei, de aceea cuvîntul "Spirit" a devenit din ce în ce a fi aplicat la toate afacerile Domnului. Natural apoi a devenit în folosul comun cu unele influențe omenești cari sunt nevăzute; de exemplu a reprezenta respirarea vieții, puterea prin care omul trăește, care e nevăzută, desemnată "Spirit," ori "respirare de viață"; deasemenea pentru puterea minții, numit "spiritul minții," care e nevăzut. Viața e o putere și e nevăzută care a fost numită de cătră bătrîni. Profeți spirit. Vre-o căteva ilustrații din aceste întrebări a cuvîntului ebru *ruach* și cuvîntul grecesc *pneuma* care poate fi ajutor.

§ 3. *Ruach* în Testamentul Vechiu e tradus de 4 ori "suflare," de 28 de ori "respirare," de 6 ori "minte," de 8 ori "miros," de 91 de ori "vînt și fortună," la ori și ce. La ori ce referare înapoi cuvîntului e o putere nevăzută sau influență. Ca exempluri la această traducere a cuvîntului *ruach* sunt după cum va urma:

"La suflarea nărilor tale apele s'au grămădit."—2 Moisi 15:8. "Tot corpul în care este suflare."—1 Moisi 6:17; 7:15. "În a cărui mîna este suflul a toată vietatea."—Iov. 12:10. "Un suflet au toți și nimic mai mult."—Eclesiastul 3:19. "Care era o amărăciune în mintea lui Isac."—1 Moisi 26:35. "Și Iehova mirosi miros plăcut."—1 Moisi 8:21. "Au nas și nu miroasă."—115:6 "Și Dumnezeu lăsă să sufle un vînt peste pămînt."—1 Moisi 8:1. "Tu ai suflet cu suflarea Ta."—Exod 15:10. "Fortuna ce îndeplinește cuvîntul

Tău."—Exod 15:10. "Arbori pădurei să mișcă de suflarea vântului Tău."—Isaia 7:2. *Pneuma* în Testamentul Nou e tradus ca și "spirit" "viață" "spiritual" și "vânt" și vânt după cum urmează: "Așa și voi fiind că răvniți daruri spirituale."—"Să dea viață chipului ferei."—Apocalips 13:15. 1 Corinteni 14:12. "Vântul suflă unde voește și auzi sunetul lui."—Ioan 3:8.

174. § 1. Deci să nu uităm că toate aceste diferite traduceri au fost făcute de trinitari (cari cred în sfânta treime). Noi nu ne împotrivim la această traducere, — ele sunt chiar potrivit: ci noi le tragem atențiunea ca dovezi că cuvintele ruach și pneuma, traduse "spirit," nu semnifică personalitate, ci semnifică putere nevăzută sau influență.

"DUMNEZEU E UN SPIRIT"

§ 2. (2) "Dumnezeu e un Spirit;" adică un puternic în ființă nevăzută; deasemenea îngerii sunt numiți spirite pentru că ei de asemenea, în natura lor, în condițiile lor naturale sunt nevăzuți de oameni, afară dacă sunt descoperiți prin putere minunată. Domnul nostru Isus pe când era un om, n'a fost desemnat ca o ființă spirituală, însă dela înălțarea Lui e scris despre El, "Acum Domnul e un Spirit"—El acum e un puternic și o ființă nevăzută. Biserica din Virsta aceasta Ecangelică îi este promisiă schimbarea de natură, după asemănarea Domnului, după cum e scris, "Vom fi asemenea Lui, și îl vom vedea după cum el este." Biserica e vorbită ca și una ființă spirituală, pe atâta pe cât e în unire cu Domnul și e declarat a fi concepuți de spirit spre o natură nouă, o natură spirituală, cu asigurarea că dacă cineva e conceput de voia spiritului, la înviere va fi născut de Spirit. Intrebuințarea cuvintului spirit, dă înțelesul că e aliat la personalitate—ființe spirituale.—2 Corint. 3:17. Ioan 3:6; 1 Ioan 3:6.

175. § 1. (3) Altă întrebuințare a cuvintului spirit e în sensul puterii de generare sau fruct precum în 1 Moisi 1:2, "Și spiritul Lui Dumnezeu să purta pe deasupra apei"—adică puterea Lui Dumnezeu, care a produs ape, și le-a rânduit să fie fructifere, producătoare, "mai ales oamenii sfînți din vechime au vorbit și scris după cum au fost mișcați de Spiritul Sfânt," Influența sfântă sau puterea Lui Dumnezeu le-au înmulțit mințile lor, cauzându-i să aducă cugete în așa mod rostite după cum Dumnezeu a voit. (2 Petru 1:21.) Și mai ales, oamenii neinstruiți, cum a ales Moisi la pregătirea cortului întrunirii cari a fost aduși supt influența puterii divine, spre a-i organiza și a-i face iscusiți în talanți lor naturali, fără a-i rezulta pe ei în oareșcare sens moral, după cum apele din afunzime nu rezultă în sens moral. Astfel e scris:

§ 2. Domnul a chemat pe nume pe Bezaliel... și l'au umplut cu spiritul Lui Dumnezeu, și înțelepciune, înțelegere în cunoștință, de ori ce născocire de lucruri croașe; a lucra cu aur, argint și aramă și a acoperi cu petrii și a le compune, în sculptura lemnului spre a face ori ce fel de lucru săpat în lemn. Și el a pus în inima Lui ca el să-i învețe atât pe cât și pe Aholiab,.... împlând inima lor cu înțelepciune ca ei să lucre ori ce fel de lucruri, de sculptură și iscusință de înfrum-

setare."—Exod. 35:30-35; 28:3; 31:3, 4.

176. § 1. Deasemenea avem informații, că Iehova Dumnezeu a pus peste Moisi și peste bătrâni lui Israel Spiritul Său, cu deosebită putere spre a judeca în afacerile lui Israel, și a face ordine, etc. (Numeri 11:17-26.) După aceeași asemănare Spiritul Lui Dumnezeu a fost cu regii lui Israel, pe atâta pe cât ei au fost credincioși către El. Notează de exemplu cazul cu Saul (1 Samuel 11:6) și că acest Spirit de înțelepciune și judecată aparținea la guvernamentul lui Israel, care s'a depărtat dela Saul și strămutat pe David, a cărui moduri delicate după aceea au fost notate cu deosebire. (Samuel 16:13, 14.) Saul după aceea în loc de a avea Spiritul înțelepciunii și de curaj și încredere, ca un serv a Lui Dumnezeu Saul a avut un spirit reu, mai mult literal, mahnitor, uritor și pizmuitor, a pierdut încrederea, recunoscând că el a refuzat de a mai fi recunoscut ca un reprezentant a Lui Dumnezeu pe tron, și acest spirit de mahnire, care l'a adoptat spre mizerie, e zis a fi dela Domnul—poate că în sensul că el a în rezultatul cu afacerile cu Domnul când a strămutat recunoștința și puterea susținută și directată în afacerile lui Israel.

"SPIRITUL SFÂNT N'AU FOST DAT ÎNCĂ"

176. § 2. Dar nici o descoperire despre Spiritul Lui Dumnezeu, până la întâia Venire a Domnului nostru Isus, a fost chiar exact aceea descoperire și lucrare a Spiritului Sfânt cum a fost și preste Domnul Isus, dela Botezul Său până la crucificare, și peste Biserică din ziua Rusaliilor până acuma—până chiar la sfârșitul Virstei acesteia a Evangheliei, și a complectării căii Bisericii până la întâia înviere. În armonie cu aceasta avem, că "Spiritul Sfânt n'a fost dat încă (afară decât Domnului nostru Isus), pentru că Isus n'au fost încă mărit."—Ioan 7:39.

§ 3. Lucrarea Spiritului Lui Dumnezeu în cursul Virstei Evangheliei e foarte diferită de lucrarea din timpul trecut; și această diferență e rostită în cuvintele "Spiritul adoptării," "Spiritul de înfiere," "Spiritul sfințeniei," "Spiritul Adevărului," și feliurite expresiuni. După cum am văzut deja, după căderea lui Adam nimenea din urmașii săi n'au fost primiți ca fii a Lui Dumnezeu până la Venirea întâi a Domnului: cel mai înalt titlu dat de Părintele celor credincioși, Abraham a fost ca un prieten: "Abraham a fost numit prietenul Lui Dumnezeu." Însă, după cum Apostolul Ioan explică, când Logos a fost făcut trup, s'a reprezentat pre sine la însăși poporul Său, Israel, și la câți l'au primit (atunci și de atunci) le-au dat putere (privilegiu, ocaziune), a deveni fii Lui Dumnezeu și aceasta el declară, că aceștia fură concepuți de Dumnezeu—concepuți din Spirit." Precum "Cel care e născut din Spirit."—Ioan 1:12, 13; 3:3-8.

177. § 1. Spiritul Sfânt în înțelesul cuvintului, e garantat numai la casa fiască; și casa fiască a fost necunoscută până al descoperirea în corp a Iubitelui Său Fiu și au mântuit lumea și au dăruit ocaziune acelor ce-l primesc pe El ca să primească adoptarea de fii. (Galat. 4:5; Efes. 1:5.) Acest; adoptare, după cum Apostolul ne înformază, mai întâi au fost moștenirea lui Israel dar pe când n'au fost un număr de ajuns a complecta

numărul hotărît de a fi adoptat după aceea după ce a fost primită mica remășiță a lui Israel, "Dumnezeu a cercetat pe neamuri; spre a lua dintre ei un popor pentru numele Său," a fi fiii Lui Dumnezeu și moștenitori cu Christos, și aceasta a fost prezisă și știut prin profeți.—Romani 9:4, 29-33; Faptele 15:14.

§ 2. Dar în ce respect e diferită aceasta descoperire a puterii divine, influență ori Spirit, în decursul Vârstei Evanghelice, de descoperirea din timpurile trecute? Apostolul răspunde această întrebare, asigurându-ne, profeți din trecut, au vorbit și scris lucruri pe care ei nu le-au înțeles. Dumnezeu i-au întrebuințat ca servi a Săi să scrie lucruri cari nu să convenia a fi înțelese de ei, dar cari la timpul convenit să fie înțelese și descoperite nouă, casa fiiască, prin lucrarea aceluiași Spirit sau putere sfântă asupra celor concepuți de Spirit. În trecut lucrarea Spiritului a fost de căpetenie mecanică: pentru noi astăzi lucrarea Sa e cea mai de căpetenie explicătoare și simpatică, explicând planul divin prin Apostoli și deosebiți învățători puși în Biserică" din timp în timp, cauza fiind a-i face vrednici pe fii a "cuprinde cu toți sfinți lungimea, lățimea, adâncimea și înălțimea" a Planului, înțelepciunii și bunătății exemplificate în Planul Divin și în descoperirile lui. Într'adevăr, din limbajul Apostolului și învederat că chiar și ingerii (care au fost întrebuințați de Domnul ca canale de comunicare cu profeții, și mijlocitori Spiritului Său) nu le-au fost ertat a înțelege însemnătatea comunicației mai mult decât profeții cari au scris descoperirile pentru beneficiul nostru. Notează cuvintele Apostolului:

178. § 1. "Despre care mântuire profeții au cercetat cu deamănuntul, despre harul ce vă era hotărît vouă: cercetând la (care) și ce fel de timp (literal sau simbolic) le arată Spiritul Lui Christos cel dintr'înșii, mai înainte vestind suferințele Lui Christos și mărirea care avea a urma. Căroră s'a descoperit că nu lor înșiși serviau, ci nouă serviau acestea, cari acum să vestesc vouă, prin cei ce v'au predicat Evangelia prin Spiritul Sfânt trimis din ceri: spre cari doresc ingerii să privească."—1 Petru 1:10-12. 2 Petru 1:21.

DARURILE ACELUIAȘI SPIRIT, ACELAȘI DOMN, ȘI ACELAȘI DUMNEZEU.

§ 2. "Sunt diferite daruri, însă tot același Spirit, precum e diferență în serviciuri, dar același Domn; sunt diferite lucruri, dar același Dumnezeu cari lucră toate în toate. Însă o descoperire Spiritului e dată fiecărui om (în Biserică) spre a să folosi în toate. Pentru că la unul e dat prin Spirit, cuvîntul înțelepciunii: la altul cuvîntul cunoștinței, prin același Spirit; la altul credință, prin același Spirit; la altul daruri de vindecări, prin același Spirit; la altul de a face minuni; la altul a profeți, la altul a descoperi; la altul diferite feluri de limbi; la altul tălmăcitu limbilor; dar toate acestea le face unul și același Spirit, împărțind în deosebi fiecăruia, cum voește."—1 Corinteni 12:4-11.

179. § 1. Aici sunt calculate unele daruri date prin Spiritul Sfânt Bisericii, dar noi trebuie să deosebim strict între Spiritul Sfânt și între aceste daruri sau descoperiri dăruite Bisericii dela început. Precum n'au înțeles că un Spirit deosebi:

lucră în ei în diferitele membre a Bisericii, pentru darurile diferite a lor, așa ei n'au înțeles că ar fi un deosebit Domn sau învățător care le-a dat darurile, dar toate au a fi asemănate ca a unei influență sfântă turnată de un Domn, reprezentativul unui Dumnezeu peste toate, Iehova, și a fi explicate ca, "diferite serviciuri," sau lucruri. Nu numai așa, ci Spiritul Lui Dumnezeu, Spiritul Sfânt, au făcut felurite serviciuri în Biserică: așa că de oare ce "Daruri" de ori ce fel amintite în general în Biserică dela început, însă ziua a sosit, după cum Apostolul a explicat că va veni, când profețiile vor lipsi, limbile vor înceta, și alte inspirații de cunoștință vor fi desființate. (1 Corinteni 13:8.) Toate aceste "daruri" e învederat că au fost de lipsă la deschiderea Bisericii, la începutul Vârstei nouă, dar a devenit a nu fi de lipsă după ce Biserică a fost stabilită și canonul de scrieri a inspirației a fost întreg. Aceasta, Apostolul declară, că sunt destul, ca "omul lui Dumnezeu" fi pregătit pentru ori ce lucruri bune."—2 Tim. 3:17.

179. § 2. Adevăr nu toate darurile acestea au fost desființate sau încetate; nici desființarea a celor cari au încetat nu dovedesc că doar Domnul are acum mai puțină putere decât a avut cu opt-spreceze sute de ani mai înainte; nici nu dovedesc că poporul Domnului sunt mai nevrednici sau mai puțin binecuvîntați de Domnul. Din contră ele arată o "deosebire a descoperirilor, și încheie că poporul Domnului nu mai are lipsă de aceste metode necoapte de instrucție și dovezi a primirei lor cu Domnul. Acum în loc de a avea astfel de daruri întrebuințând de a face minuni, lucrarea Spiritului sau puterea să pare a fi peste fiecare consacrat din poporul—în parte după măsura calității, și în parte după măsura zelului și serviciului său. Și apoi aflăm că Apostolul e în această legătură, și în epistoale mai tirzie, îndeamnă Biserică ca să caute a desvolta darurile spirituale, puteri vrednice în serviciul și pentru serviciul Domnului, poporului și Adevărul Său.

180. § 1. Darurile personale desvolate au a fi prețuite mai pre sus decât cele săvârșitoare de minuni; și apoi Apostolul zice, "Eu vă arăt o cale mai aleasă", "urmați pacea și doriți a (cultiva) darurile Spirituale, și mai ales ca să puteți (mărturisi în public)." (1 Corint. 12:31; 14:1.) Apostolul arată că vorbirea în limbi a fost numai pentru un "semn," ca atențiunea necredincioșilor să fie atrasă la Biserică și metodele ei. (1 Corinteni 14:22.) Și acest dar a fost așa de mult prețuit de unii dintre Corinteni arătând că acel dar spiritual e cel din urmă, — mai puțin folosit la desvoltarea Bisericii Spirituale, și mai de căpetenie folositor în legătură cu lumea ne-renăscută. Acest dar și altele a fost numai a unei clase, care grabnic a dispărut din Biserică primind puțin sprijin și recunoștință în lume.

§ 2. Din contră, fructul Spiritului are a fi încurajat, a fi cultivat din cei în ce, ca ei crescând să aducă fructele lor de iubire perfectă către Dumnezeu, unul altuia și iubire de simpatie cu lumea. Aceste fructe a Spiritului sunt desemnate de Apostol a fi "iubirea, bucuria, pacea, îndelungă răbdarea, blândețea, bunătate, credință, umilință și înfrânare." (Galateni 5:22, 23.) Cuvîntul "fruct," va fi notat că exprimă un îndoit cuget, că e un dar, dar o graduală desvoltare și

imaturitate, și rezultatul lucrului. Așa cu darurile Spiritului: "ori ce daruri bune și desăvârșit vin dela Părintele," dar unele asemenea fructe nu sunt daruri de minuni ci numai graduale și indirecte, inspirate prin promisiunile Părintelui, și prin instrucția Domnului nostru prin apostoli și prin profeți. Ele sunt prelucrate în noi în măsură, în armonie și ascultare, în cuget, cuvinte și fapte cu Spiritul Părintelui nostru, prin care suntem concepuți, și prin care dacă suntem ascultători ne dezvoltăm fructele sfințeniei sau fructele Spiritului Sfânt ori dispoziția în asemănarea Fiului Lui Dumnezeu, Domnul și Rescumpărătorul nostru. Astfel sub conducerea Spiritului Adevărului, credincioși fiind potriviți a fi "născuți din Spirit" la învierea dintâi, ființe spirituale; la momentul consacării. Astfel făcuți perfecti ca ființe spirituale, Biserica va fi moștenirea Lui Dumnezeu și împreună moștenitor cu Isus Christos, Domnul nostru în deplină unire și societate cu Părintele și Fiul, complect în El, care e Capul principalităților, puterilor, și soți a Părintelui în împărăție și deplin în Spiritul Părintelui și a Fiului.

181. § 1. Va fi observat din înaintarea noastră din privirile a subiectului că același Spirit sau putere a Părintelui Ceresc, Iehova, care a lucrat în creerea lumii, și care a lucrat diferit în servi Său din trecut, și în Virsta aceasta a Evangheliei lucrează deasemenea diferit, pentru dezvoltarea Bisericii, spre a aduce Biserica în armonie cu Dumnezeu, și pregătindu-o a fi "Corpul Lui Christos" spre a lua parte la Impărăție. Și va fi tot același Spirit sau influență a Lui Dumnezeu care va lucra deasemenea diferit în decursul Mileniului. Prin Christos și gloriificata Sa Biserică, spre a aduce lumea în armonie și unire la principiurile dreptății, și cu Regele regilor și Domnul Domnilor. Nici într'un sens sau grad nu atârână vre-o lipsă de alt Dumnezeu. Chiar din contră. Faptul e că este un Dumnezeu care lucrează felurit în toate împrejurările și condițiile, și prin diferite înțelegeri pentru îndeplinirea scopului Său, care ne dă tot mai multă asigurare că toate scopurile Sale cele bune vor fi îndeplinite, după cum El declară, "Cuvîntul care ese din gura Mea, nu să va întoarce deșert înapoi, ci va prospera ori și unde îl voi trimite.—Isaia 55:11.

VOIA DIVINĂ, INFLUENȚA, PUTERE, SPIRIT

182. § 1. Din cele înaintate noi înțelegem în-gusta definire a cuvîntelor "Spiritul Lui Dumnezeu," sau "Spiritul sfânt," ar fi voia—voia divină, influența sau puterea, exercizată în ceva ori unde, și pentru ori ce scop în armonie cu voia divină are să se înțeleagă că pași și lucrarea Spiritului Sfânt au să fie în armonie cu sfințenia. Dumnezeu exercizează Spiritul Său sau energia în multe feluri folosind felurite agenții la complectarea feluritelor rezultate. Ori și ce e complectat de Domnul nu e făcut nici prin agenții mecanice sau inteligente, precum e adevărat că lucru! e al Său și El e înainte lucrătorul, pe când toate celelalte agenții sunt creaturile Sale. Chiar după cum e între oameni, un întreprinzător (arhitect) de clădire nu face el actual singur fiecare parte de construcție, ci fiecare lucrător de sub controlul

său îl reprezintă: când lucrul e întreg e lucrul arhitectului, cu toate că poate el n'a redicat nici o uncă de la acel lucru. El face prin materia Sa, agenții și reprezentanții săi.

§ 2. Astfel, de exemplu când cetim, "Iehova Dumnezeu creă cerul și pământul." (2 Moisi 2:4.) Noi nu presupunem că El personal a lucrat cu Elemente. El a folosit felurite agenții—"El a zis și s'a făcut (El a ordinar și prompt s'a îndeplinit); "El a poruncit și s'a întărit." (Psalm 33:6, 9.) Creerea n'a isbucnit momentan în deplină rânduială; pentru că cetim că timp a fost folosit—șase zile sau epoci. Și pe când cu deosebire suntem informați că "toate lucrurile sunt a Părintelui"—prin energia Lui, voia Lui și încă energia după cum mai înainte am văzut, a fost executată prin Fiul Său Logos.

183. § 1. Puterea transformătoare a Spiritului Lui Dumnezeu după cum operează în decursul dispenzației Evangheliei a aduce poporul Său la deplină Ispășire cu Sine, e una lucrare îndosită și una nu prea ușor de înțeles, decât exercizarea puterii Sale amintită în 1 Moisi 1:2. Aici are a face cu un subiect cu mult mai înalt—minte și cu voie liberă mai mult decât cu materie fără simț.

§ 2. În lumina Scripturilor noi putem înțelege ce înseamnă Spiritul Sfânt:

(a) Puterea Lui Dumnezeu exercizată în ori ce chip, dar pe liniile dreptății și a iubirei, care totdeauna e o putere sfântă.

(b) Această putere poate fi o energie de viață, o putere creativă fizicală, ori o putere de cuget, creind și inspirând cugete și cuvinte, ori o putere de renaștere a vieții, după cum a fost arătat în învierea Corpului Bisericii.

(c) Conceperea și transformarea puterii sau influenței de cunoștință a Adevărului. În această înfățișare e desemnată "Spiritul Adevărului." Dumnezeu își regulează cursul Său după Adevăr și dreptate, și apoi cuvîntul Lui Dumnezeu, descoperirea mersului Său, e numai Adevăr—"Cuvîntul Tău e Adevăr." Toți aceia numai cari vin sub influența Planului Lui Dumnezeu a Adevărului și dreptății sunt convenit a să zice că sunt sub influența Spiritului Adevărului: sunt convenit descriși concepuți de Adevăr spre o viață nouă.

§ 3. Părintele trage pre păcătoși la Christos printr'o luminare generală a minții, o convingere a păcatului și lipsa de un Mântuitor. Acești cari primesc pre Christos ca Mântuitor și Mijlocitorul lor, și devin la un grad deplină consacrare la Dumnezeu, prin Christos, să zice că sunt concepuți de Spiritul Lui Dumnezeu la o reînnoire de viață. Adecă venind în armonie cu condițiile divine și regulamentele, Dumnezeu primește această stare de consacrare ca și una convenită, trecând cu vederea slăbiciunile corpului nostru aoperindu-ne cu haina dreptății Lui Christos—îndreptându-ne prin credință, El primește pe așa unii, ca "Creaturi Nouă în Christos Isus, cari doresc a fi conduși de Spiritul Sfânt în tot Adevărul, și a fi mânat de aceea dispoziție sfântă ori Spirit în deplină ascultare la o întindere de sacrificare de sine, chiar până la moarte. De așa unii să poate zice că au "Spiritul adoptării," pentru că de acolo înainte Dumnezeu, întră într'un legământ deosebit cu aceștia ca cu fii. Și Părintele

prin Căpitanul mântuirii lor, garantează onora ca aceștia dacă rămân în Spiritul Adevărului El va face ca toate afacerile și întâmplările lor să lucreze spre bine—spre dezvoltarea spiritului dreptății și a adevărului, păcii, bucuriei; ei vor avea din ce în ce tot mai mult din Spiritul Sfânt, după cum vor înainta în ascultare către Spiritul Adevărului. Și apoi sfățuirea către aceștia e, "Umpleți-vă de Spirit," "umblați în Spirit," "lăsați Spiritul Lui Christos să locuiască în voi cu abundență, care vă va face ca să nu fiți nici leneși nici ne-fructiferi." Acest Spirit Sfânt lucrează în acei consacrați dela timpul lor de deplină consacrare Domnului, Tot același Spirit Sfânt sau îndemn care au lucrat în Domnul Isus Christos, și apoi numit "Spiritul Lui Christos," noi suntem asigurați, că dacă cineva nu are Spiritul Lui Christos nu este al Său.—Romani 8:9.

SPIRITUL CU "MĂSURĂ" ȘI FĂRĂ "MĂSURĂ"

184. § 1. Domnul nostru Isus a fost conceput de Spiritul Sfânt la botezul Său, la consecrarea Sa; și deasemenea membrele corpului Său, Biserica Sa, sunt "concepuți" la "botezul lor în moarte," la momentul consacrării lor deplină: dar e deosebire a fi amintiți ni aceeași asemănare, ca Domnul nostru Isus, Capul Bisericii, care a primit Spirit fără măsură, fără mărginire (Ioan 3:34), pe când urmașii Săi l'au primit cu măsură sau mărginit, — o măsură de Spirit s'a dat fiecărui om (din Biserică). 1 Corinteni 12:7; Romani 12:3.) Dovada acestei deosebiri e că Domnul a fost un om perfect, pe când noi urmașii Lui, cu toate că suntem primiți numai ca rescumpărați (îndreptățiți prin credință,) dar actual suntem foarte ne-perfecți. Omul perfect după chipul Lui Dumnezeu a putut fi în cea mai deplină armonie cu Dumnezeu și cu Spiritul de Sfințenie, în orice și în toate particularitățile (secretele); însă prin măsura de degradare prin căderea noastră din unire cu Dumnezeu și Spiritul Său a fost cu totul datorința și privilegiul a căuta a ști și a face voia Domnului și a nu avea altă voie în contra voiei Sale; încă nici o membră din rasa căzută nu e vrednică a primi îndeplin Spiritul Domnului— a fi în absolută armonie cu Dumnezeu în ce împrejurări. Și apoi dintre aceștia cari cred, și cari s'au consacrat, și primesc Spiritul de adopție, aflăm că l'au în diferite măsuri, aceste măsuri atârnă pe degradarea noastră de cădere dela chipul Divin, și dela gradul de har și credință primită decând am devenit în Corpul Lui Christos. Și sirguința prin care dobândim tot mai mult din Spiritul Sfânt, venind tot mai îndeplină cunoștință și după fiecare trăsătură a planului Divin, e atârnat foarte asupra-ne a recunoaște ne-perfecțiile noastre, și gradul de consacrare către Domnul la studierea voiei Sale, în Cuvîntul Său, și

practicarea în toate afacerile vieții.

185. § 1. La întinderea consecrațiilor credincioși supuși Domnului, și negândind voia lor și plăcerile lor, caută a umbla ni calea Lui, ei sunt "conduși de Spirit," "invățați de Spirit," și pot "servi Domnului prin înnoirea Spiritului." Spre a continua sub această conducere și instrucție trebuie a avea un "Spirit de umilință" (Galat. 5:22, 23, 6:1.) așa că "Dumnezeu Domnului nostru Isus Christos, Părintele mărirea," poate da "Spiritul înțelepciunii și a descoperirii, a-l cunoaște pe El; luminându-ne ochii înțelegerii, spre a cunoaște ce este speranța chemării Sale, și bogăția mării Sale moștenirea sfinților."—Efeseni 1:17, 18.

§ 2. În aceste felurite prezentări a lucrului Spiritului Sfânt, și altele multe cari vor veni la atențiunea studenților Bibliei, nimic nu să poate afla a fi lipsă de un alt Dumnezeu. Chiar din contră: o cuvenită cuprindere despre un Dumnezeu că puterea Lui nemărginită și izvoarele Sale și îndestulătoare, și El acela care a zis lui Israel, "Ascultă o Israele, Iehova Dumnezeuul tău este Unul," nu are lijsă de ajutor. Într'adevăr, a fi statornic, în ceea ce unii pretind că un alt Dumnezeu e de lipsă a duce la îndeplinire afacerile referate ca lucrarea Spiritului a Lui Dumnezeu, pot cu o statornică egalitate pretinde mulți Dumnezeii Spiritul—Spiritul de adopție, Spiritul de Umilință, Spiritul Lui Christos, Spiritul Părintelui, Spiritul Iubirei, Spiritul dreptății, Spiritul de milă, Spiritul de îndelungă răbdare, Spiritul Mării, Spiritul Cunoștinței, Spiritul Harului—câte un Dumnezeu la fiecare denumire. Dar după cum Apostolul explică, toate aceste titluri felurite lucrări aparțin la un singur Spirit a Atot-Puternicului Iehova.

SPIRITUL LUMEI SPIRITUL LUI ANTI-CHRIST.

186. § 1. Spiritul lumii este contrari la Spiritul Lui Dumnezeu. De când întreaga lume e în condiția de cădere, și sub orbirea și amăgirea influenței Adversarului, spiritul sau îndemnul e neîncetat în conflict cu îndemnul sfânt, adevăr, dreptate, sau spirit de iubire a Lui Dumnezeu: de aceea în conflict cu Spiritul Sfânt dat poporului său prin Cuvîntul Său, și toată influența Lui exercizată în felurite moduri asupra poporului Său. După cum Spiritul Lui Satana de egoism, ură, pismă și ceartă domnește peste fiii lumii, așa și Spiritul Sfânt a Lui Dumnezeu, iubire blândă, umilință, liniște, bunătate, iubire de frați, lucrează și domnește peste fiii Lui Dumnezeu. Și aceste două spirite sau îndemnuri, unul e a iubirei și bunătății, și celalalt a egoismului și a răutății, sunt în conflict continuu, și de tot neîmpăcat.

(Va continua.)

Intrebarile din Volumul al V-lea, cap. 8.

(Caută-le după § (paragraf) și după pagina din "Veghetorul Diminței," numerile amintite aici sunt paginile din Volum. § însemnat să află potrivit cu fie care întrebare pe paginile "V. Diminței" însemnat (VD.), P. (pagina).

(1) Are Spiritul Sfânt vre-o parte importantă cu împăcarea sau ispășirea Bisericii Lui Dumnezeu? Și de ce nu am putea noi aprecia voia Divină și înțelege "lucrurile adânci"? 163 și 164. La începutul Capitolului. VD. P. 40.

(2) Fi-va Spiritul Sfânt un instrument de

binecuvântare deasemenea în vîrsta Mileniului? 163 și 164. § 1. VD. P. 40, 41.

(3) Ce argumente pot fi asigurate pentru binecuvîntarea lumii fiind amintit de profet mai înainte despre binecuvîntarea Bisericii, cari Scripturi în realitate ne arată că e contrar? Notițul

de subț pagina 164. § 1. VD., P. 41.

(4) Citează altă Scriptură din Testamentul Nou care arată că Spiritul Sfânt va lucra în decursul Mileniului pentru a binecuvînta și a ajuta lumea. Apocalips 22:17. 165. VD., P. 41.

(5) Ce fel de învățătură s'a ridicat în Biserică după moartea Apostolilor—după ce Testamentul Nou a fost încheiat—și Adevărul s'a înnoirat și lucrarea Spiritului Sfânt pretutindenea în particular? 165. § 1. VD., P. 41.

(6) Apare cuvîntul Treime sau Trinitar în Sfânta Scriptură? Și dacă nu prin ce autoritate sunt aceste condiții așa pretutindenea aplicate ca nume a învățătorilor, bisericilor, etc.? Sunt Scripturile statornice și în unire la acest subiect la relațiunea Părintelui și Fiului și Spiritului Sfânt, și cum? 165. § 2. VD., P. 41.

(7) Cum e expresiunea, că "aceste trei, Părintele și Fiul și Spiritul Sfânt, sunt unul într'o substanță, egalitate, putere și mărire, arată o citație Scripturală? Și dacă nu unde să află? 165. § 2. VD., P. 41.

(8) Explică cum trei persoane ar putea fi una sau o persoană să fie trei persoane? Și cum poate fi înțeles numai una în fel și substanță, și nu una în persoană, și unde ar fi dovada egalității lor, pe când Părintele e numit cel dintâi totdeauna—amintit ca Dumnezeu și Părinte a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos? 166. VD., P. 42.

(9) Dă referență la Spiritul Sfânt subț 16 diferite condiții și titluri din Testamentul Nou. P. 167. (Amintește niște condiții cari să aplică la Scripturi la un spirit împotrivor semnificat ca un spirit fals—spiritul, indemnul sau puteri a căror înainte mergător e Satana; sjiritul care să descopere în acei cari sunt în unire cu păcatul și Satana. 168. § 1. VD., P. 42.

(10) Terminul Duh și Spirit are tot aceea semnificare? De ce două traduceri? Care e mai potrivită? Arată autoritatea principală. 168. § 2. VD., P. 42.

(11) Ce fel de autoritate e aceea că să vorbește despre Spiritul Sfânt ca de o persoană deosebită de Părintele și Fiul—ca a. "treia persoană" a Treimei? Arată Scripturi cari arată că nu semnifică persoană. 169. VD., P. 42.

(12) Când pronumele EL, LUI, a CĂRUI și LUI sunt întrebuințate Spiritul Sfânt, ce înțeles tragem? Dă de înțeles ca să aplică la o persoană sau învăț personalitate? 170. § 1, 2. VD., P. 42.

(13) Sunt celelalte în asemănare cu a noastră? Citează unele ilustrații cari tot într'acelaș cuvînt sunt traduse în genul feminin și în altele în genul neutru. 170, § 3; și 171, 172. VD., P. 42, 43.

(14) Ce semnifică cuvîntul Spirit Sfânt, după cum e folosit în Scripturi? Ce calități de putere sunt reprezentate prin acel termen sau cuvînt? Dă ilustrații din cuvîntul Ebreu întrebuințat ruach și cuvîntul grecesc pneuma. 173, 174. VD., P. 43, 44.

(15) Ce sens e atârnat la acest cuvînt "spirit," când zicem Dumnezeu e un Spirit? 174. VD., P. 44.

(16) Ce a semnificat prin adevărarea că "Spiritul Lui Dumnezeu pe deasupra apelor," în acordul creerei, (I Moisi 1:2.) A fost aceasta o mișcare inteligentă? 175. § 1. VD., P. 44.

(17) Apostolul ne spune că "Oamenii sfinți din trecut au fost mișcați de Spiritul Sfânt ca să scrie și să vorbească." În ce sens i-au mișcat pe ei ca să scrie și să vorbească? 175. § 1. VD., P. 44.

(18) Dă o ilustrație despre Spiritul Lui Dumnezeu care lucrează în inimile măiestrilor iscusiți, și explică natura (felul) de lucrare. 175. § 2. VD., P. 44.

(21) În ce chip la Rusalii a fost Spiritul Sfânt dăruit diferit decât la alte felurite prezentări? Cui și spre ce scop a fost dăruit? 177, § 1. VD., P. 44.

(22) În ce privință descoperirea aceasta să deosebește de celelalte descoperiri a Spiritului? Dă citații ca dovadă la răspuns. 177. § 2. 178. § 1. VD., P. 45.

(23) Descoperi-se-va Spiritul Sfânt după cum acum lucrează în Biserică? Dovedește răspunsul din Scriptură. 178. § 2. VD., P. 45.

(24) Este ceva diferență între Spiritul Sfânt și darurile Spiritului, și ce legătură poartă una cu alta? Dă dovezi Scripturale. 179. § 1. VD., P. 45.

(25) Fi-vor darurile Spiritului daruri cari au a fi desființate? Semnifică aceea că lucrarea Spiritului va înceta, ori că după aceea vor fi deosebit arătate sau descoperite? 179. § 2. VD., P. 45.

(26) Este vre-o deosebire între darurile Spiritului, cari sunt numite și fructele dezvoltării personală? Explică deosebirea cu referențe Scripturale. 180. § 1. VD., P. 45.

(27) Ce sunt fructele Spiritului și cum să deosebesc de darurile sale. 180. § 2. VD., P. 45.

(28) Explică diferite descoperiri sau arătări și împotriviri cari au servit. 181. § 1. VD., P. 46.

(29) E cuvîntul Spiritul Lui Dumnezeu întrebuințat câte odată în oareș-care chip după cum noi folosim în rostirea noastră, spiritul omului, mintea omului? Dă exemple. 183. VD., P. 46.

(30) Dă trei sensuri în care cuvîntul Spiritul Lui Dumnezeu să fie înțeles; deasemenea și niște ilustrații. 183. VD., P. 46.

(31) Spiritul Lui Dumnezeu să zice că să dă câte odată cu măsură și câte odată fără măsură. Ce înțeles dau aceste adevăruri? Pot acestea fi aplicate la o persoană sau numai la spiritul unei persoane? 184. § 1. VD., P. 47.

(32) Poate unul dar dintre cei consacrați numai primi de odată Spiritul Sfânt? Și cum ar putea ei să-și adaugă la măsura lor? 185. § 1. VD., P. 47.

(33) Citează un număr de cuvinte folosite Spirit și le explică dacă e cu puțință, cum s'ar putea întrebuința la o persoană—"Spiritul Adevărului," "Spiritul Părintelui," etc. 185 și 186. § 1. VD., P. 47.

(34) Dacă Spiritul Părintelui semnifică alt Dumnezeu, cum trebuie apoi să înțelegem cuvintele "spiritul lunei," "spiritul rățăcinei," "spiritul lui Satan," etc.? 186. § 1. VD., P. 47.

(Va continua)

Toți cari doresc a cunoaște ceva din Planul Lui Dumnezeu, noi ușor am putea ajuta pe așa unii prin Cartea Care e Cheia Scripturii "Planul Divin," care o vindem pentru preț foarte moderat, cu 50c, posta plătită; dela 5 bucăți în sus, 25 cenți bucata.